

แสงไฟหลากสีส่องกระทบเรือนร่างหนุ่มสาวซึ่งเบียดเสียด

โยกย้ายตามจังหวะเพลง หนุ่มหล่อสาวสวยจำนวนมากต่างยกแก้วจิบ สลับชนทักทาย แม้เวลานี้จะเข้าสู่วันใหม่ แต่ที่นี้ ‘มหานครนิวยอร์ก’ ไม่เคยหลับใหล ดวงตากลมโตมองกวาดรอบตัว หาช่องทางหลบหนี จากปาร์ตี้สุดเหวี่ยงที่ไม่รู้จะหยุดสังสรรค์กันเมื่อไร

ก่อนหน้านี้นางแบบนายแบบร่วมหกสิบคนทำงานกันอย่าง เหน็ดเหนื่อย โชว์ชุดของแบรนด์ดังระดับโลก ‘เบอเบอร์รี่’ ซึ่งร่วมกับ พาร์ตเนอร์ชิปจัดแสดงโชว์คอลเล็กชันล่าสุดของฤดูหนาว

นาถลัดดา เพชรจำรัส สาวลูกครึ่งไทย-รัสเซีย หันซ้ายมองขวา เธอไม่ได้ดื่มจัดเหมือนเพื่อนร่วมอาชีพ หรือจะพูดให้ถูก เธอไม่ได้มี เครื่องดื่มแอลกอฮอล์เลยต่างหาก เพราะหวั่นกลัวว่าน้ำสีชาจะทำให้ เกิดวิกฤติชีวิตเช่นที่มารดาเคยเผชิญ แต่ด้วยสังคมที่อยู่นั้นมีทั้งเหล้า และยาเสพติดหลากหลายชนิดให้ลิ้มลอง บวกกับรายได้จำนวนมาก แค่นี้พอไหม เพื่อนนางแบบบางคนจึงเผลอเผลอลืมลงจนติดและ เสียอนาคต เธอบอกตัวเองตั้งแต่ก้าวเข้าสู่วงการรันเวย์ ย้ำตลอดว่า ห้ามข้องเกี่ยวกับอบายมุข เธอทำงานเพื่อหาเลี้ยงตัวและสร้างอนาคต ที่มั่นคง

“จะไปไหน...แนนนี”

เสียงอ้อแอ้ดังซัดใบหน้านาถลัดดา เมื่อนางแบบเสื้อสายดัดซ์
โน้มหน้าแนบชิดลำคอและซบราวดมดแรง ก่อนจะโยกตัวเมื่อจังหวะ
เพลงเปลี่ยนเป็นฮิปฮอป

“ฉันจะไปพัก” ลูกครึ่งไทย-รัสเซียเอ่ยบอก พร้อมรั้งตัวนางแบบ
ชาวดัตช์นั่งบนโซฟา สายหน้าเมื่อเพื่อนร่วมอาชีพขบขันไว้สติไปเสีย
แล้ว

“ดื่มจนหมดสติ จะรอดไหมคืนนี้ มีแต่เสื้อสิงห์กระทิงแรด
ทั้งนั้น”

เธอบ่นนิ่มงำ ที่รู้ว่ามีเสื้อร่ายอยู่ในนี้ เพราะเมื่อครึ่งชั่วโมงที่แล้ว
เธอเพิ่งถูกชายหนุ่มแปลกหน้าแต่ไม่แปลกตาเข้ามาหักท่ายพร้อมยก
แก้วชน เธอกับเขาไม่เคยเจอหน้ากันมาก่อน แต่นาถลัดดาเคยเห็น
ภาพข่าวฉาวของชายคนนั้นกับสาวสวยมากหน้าหลายตาบนหน้า
หนังสือพิมพ์หรือนิตยสารซุบซิบดารา

เขาคือ ‘คิริลล์ ซาโกเยฟ’ นักธุรกิจยานยนต์จากรัสเซีย หนุ่ม
หล่อที่สาว ๆ คนไหนก็อยากครอบครอง เพราะหลงใหลในความดิบ
เถื่อน ภาพลักษณ์แบบบอยที่ดูน่ากลัวแต่ชวนค้นหาเพราะความ
ท้าทาย สาวสวยสุดแสนมั่นใจบางคนอาจจะเล่นกับไฟ แต่จากที่รู้
ไม่เคยมีสาวคนไหนรอดพ้นเปลวไฟ ถูกเผาผลาญจนต้องหลบไปรักษา
แผลใจเป็นจำนวนมาก ชื่อเสียงของคิริลล์ดูน่ากลัวจนเธอไม่อยาก
ข้องเกี่ยว และหลบเลี่ยงการเผชิญหน้ามาตลอด

“สงสัยต้องพาไปส่งห้อง” เธอหันไปเรียกพนักงานของผับมา
ช่วยประคองนางแบบชาวดัตซ์ไปส่งห้อง กว่าจะจัดการทุกอย่างเสร็จ
ก็แทบหมดแรง เพราะคนเมาไวววายไปตลอดทาง นี่หากไม่เห็นแก่
มนุษยธรรมคงจะปล่อยเมรัยี่เมาไว้ในผับแห่งนั้น

“ใจดีจ้ะครับ” เสียงนั้นฟังดูเหมือนกำลังเยาะเย้ย ไม่ใช่เอ่อยชม

นางแบบลูกครึ่งหันดวงตาวาวโรจน์ไปจับจ้อง ก่อนจะต้องม้มปากแน่น เป็นเขาก็กแล้ว ผู้ชายที่เธอพยายามเลี้ยว ดวงตากลมโตมองข้ามไหล่สูง หวดตระแวงและหัวนกแก้วเพราะตรงนี้ค่อนข้างเปลี่ยว ไม่มีใครนอกจากเขากับเธอ หากคิดเข้าข้างตัวเอง ผู้ชายคนนี้อบตามเธอมา

“คะ ขอตัวนะคะ อยากพัก” เธอเบี่ยงตัวเดินหลบ แต่มันไม่ง่าย เพราะตอนนี้ร่างสูงมายืนขวางทางเดิน แล้วยังทำแขนกับกำแพงตึกพร้อมเงยหน้าสบตาหัวนกแก้ว ยิ้มมุมปากเหมือนเขากำลังขำท่าทางของเธอ

“ผมอยากรู้จักคุณ” คนเสียงนุ่มเอ่ยบอก แวดตาเหมือนจะจริงจัง แต่มันไม่ใช่ เขากำลังรอนต่างหาก

“เท่าที่จำได้ ฉันบอกไปหลายครั้งแล้วว่า...ขอไม่รู้จักคุณ ไม่อยากถูกเพื่อนร่วมอาชีพเขม่น”

ใช่...การรู้จักกับ คีร์ลล์ ซาโกเยฟ นั้นต้องระวัง เกิดสาวที่ถูกเขากหักอกไม่เข้าใจ คิดว่าเธอเป็นมือที่สามเข้าไปสอดการสานสัมพันธ์จะถูกหมายหัวแบบไม่รู้ตัว ซึ่งเธอไม่อยากเจอเรื่องไร้สาระแบบนั้น เธอมาที่นี่เพื่อทำงาน และอยู่อย่างสงบในเส้นทางนางแบบมาร่วมสิบปีไม่เคยยุ่งเกี่ยวกับผู้ชายคนไหนให้เดือดร้อนเพราะเรื่องผู้ชาย

“หึๆ” ชายหนุ่มยิ้มแล้วทำเสียงในคอ จ้องใบหน้าสวยหวานแต่เก๋ที่มองไม่รู้เบื่ออย่างจริงจัง บอกอีกฝ่ายทางสายตาว่า ‘เขาต้องการเธอ’ และต้องได้

จากแวดตาจริงจังเปลี่ยนเป็นแพรวพราวสีนัยน์ไปทางผู้ชายกวาดมองตั้งแต่หน้าผากถึงกลางอกเธอ จนคนถูกมองเบี่ยงตัวหลบ

“ขอตัวคะ” หญิงสาวหันหนีนัยน์ตาพราวระยับ หลายครั้งแล้วที่ได้รู้ว่า อยากล้าสບตาหนุ่มว้ายร้ายอย่างคีร์ลล์ ต่อให้หัวใจแกร่งพร้อมสู้แค่ไหน แต่ความรู้สึกอ่อนล้าอย่างยิ่งยวดจะเกิดขึ้นในบัดดล

เมื่อเผลอมองสบ และครั้งนี้ก็เช่นกัน หัวใจภายในอกสั่นรัวและถี่เร็วมากขึ้นเมื่อเห็นรอยยิ้มยั่วเข้าส่งมา เขาอันตรายสำหรับหัวใจเธอ แต่ยิ่งโชคคืออยู่ท่ามกลางที่สร้างล้อมแบ่งแยกผู้ชายเจ้าชู้ไว้นอกอาณาจักรยังแกร่งพอจะต้านทาน

หญิงสาวเดิน แต่พยายามทำอย่างมีชั้นเชิง ไม่ให้อีกฝ่ายยิ้มกว้างมากขึ้นเมื่อเห็นท่าทางอยากวิ่งหนี

“อะไรที่ผมอยากได้ ผมต้องได้”

เสียงเขายังตามรั้งความ แต่มันลัดดาไม่อยู่ฟังหรือกลัวหนักกลับไปทำท่าย เร่งรีบเดินขึ้นห้องพัก และล็อกประตูอย่างแน่นหนา พร้อมกับปิดหัวใจใส่กลอน ผู้ชายอย่างคริสตี้ไม่ควรพามาไว้ข้างกาย หากเธอไม่อยากเจ็บแบบที่มารดาเจ็บ

ฝ่ายชายหนุ่มยิ้มหัวเราะ สนุกเมื่อได้แก้งลูกกวางน้อย นาลัดดาตื่นตูมจนน่าขำ เธอเหมือนแม่ชีที่หลงเข้ามาในผ้าขาวที่แว่วลือนั้นคงจะจริง ผู้หญิงคนนั้นเก็บตัว ไม่ข้องเกี่ยวกับผู้ชายคนไหน เอาแต่ทำงาน กลับห้อง เห็นแล้วมันน่าจับมาขบเนื้ออ่อนเสียจริง เขาต้องหาทางเข้าถึงตัวแม่กวางน้อยข้างต้นตุนั้นให้ได้

เมื่อชายหนุ่มเดินห่างออกจากจุดนั้น หญิงสาวที่ซ่อนตัว
ในเงามืดก็ก้าวออกมาพร้อมกับแสบยิ้ม เธออยู่ตรงนี้ตั้งแต่นาลัดดาเดินมาเจอกับคริสตี้ ได้ยินทุกคำพูดของสองหนุ่มสาว นาลัดดาทำเหมือนไม่อยากจะข้องเกี่ยวกับชายหนุ่มที่สาว ๆ มากมายต่างอยากได้และครอบครอง คิดมาถึงตรงนี้มุมปากของเธอก็เบ้ปิด นาลัดดาคงคิดว่าคนอื่นโง่ ถึงได้สร้างภาพลักษณ์เด็กดีสุดแสนบริสุทธิ์ กระตุ้นให้ชายหนุ่มมากมายอยากครอบครองสาวคนดีเช่นหล่อน ทั้งที่ความจริงแล้วนาลัดดานั้นร้ายลึก และเธอเองก็คงคิดว่านางแบบคนนั้นนิสัยดีหากไม่รู้เช่นเห็นชาติกันเสียก่อน

“อย่าว่ากันเลย เธอมาอยู่กับของของเธอเอง”

เธอเอ่ยขึ้นด้วยสีหน้าเจ็บปวดแล้วเดินกลับเข้าไปในโรงแรมหรู
หุ้มตัวนอนซบหน้ากับหมอนสีขาว ชั่วชีวิตเธอเป็นที่หนึ่งมาตลอด ไม่
เคยถูกผู้ชายทิ้ง มีแต่ทิ้งผู้ชาย แต่แล้วคนที่เธอรักสุดหัวใจกลับไม่เคย
เห็นค่าความรัก รักแรกที่เธอทุ่มถวายทั้งหัวใจกลับได้มาแค่ความว่าง
เปล่า

“ที่รัก...คุณจะตำรอนฉันเพราะยายนั่นจริงๆ เหรอ” เธอนอน
ร้องไห้ขณะกดโทรศัพท์หาชายหนุ่มที่คงอยู่ส่วนใดส่วนหนึ่งในนิวยอร์ก

“...” มีเพียงความเงียบตอบกลับ และตามมาด้วยเสียงตุ้ตๆ
บ่งบอกว่าปลายสายตัดสัญญาณไปแล้ว

การกระทำของเขายิ่งโหมกระพือความเกลียดชังในตัวนางแบบ
รัสเซีย ซึ่งเธอไม่ยอมรับความเจ็บปวดไว้คนเดียวแบบนี้

ภาพเคลื่อนไหวของสองหนุ่มสาวที่พบกันโดยบังเอิญถูกส่งไป
ถึงเป้าหมายที่ใครๆ ก็รู้ว่าหวังคิริลล์มากแค่ไหน แม้แต่ตัวเธอเองยัง
เคยถูกประกาศิตให้เลิกติดต่อกับคิริลล์ ทั้งที่ตอนนั้นเจ้าของแบรนด์
บอมนี้อย่างไม่ได้คบหากับเจ้าของบริษัทยานยนต์จากรัสเซียอย่างจริงจัง

สิ่งที่น่าลัดดาการณืหวังว่าจะพบเจอเมื่อเข้าไป
พัวพันกับนักธุรกิจยานยนต์ของรัสเซีย นั่น ไม่ใช่เรื่องคิดมากเกินไป
เพียงแค่ข่าวการแอบนัดพบระหว่าง ‘นาลัดดา’ กับ ‘คิริลล์’ ฐูมาถึงหู
ผู้บริหารแบรนด์บอมนี๋ หญิงสาวก็ได้รับเกียรติพบเจอตัวจริงของ
หญิงสาวที่สวดยขาดฟ้า หุ่นของเอเดียน่าเช็กชีด้วยอ้อมรับกับแหวคอด
ขายาวเรียวตั้งแท่งเทียนส่งให้เธอสูงส่งราวนางพญา ไซ้...เอเดียน่า
คือนางพญา แต่เป็นนางพญามารสำหรับเหล่านางแบบ

“ได้ข่าวว่าเมื่อคืนเธอคุยกับคิริลล์”

นางแบบสาวเม้มปากขณะก้มสวมรองเท้า นอกจากนางแบบ

ดารา นักร้อง เขายังพัวพันกับ เอเดียน่า เจนเนอ ทายาทแบรนดี้บอนด์ งานเข้าแน่ หากตอบไม่ถูกใจหญิงสาวผู้มีอิทธิพลในวงการแฟชั่น ลอนดอน ถึงตอนนี้จะนั่งอยู่ใจกลางมหานครนิวยอร์ก ซึ่งอิทธิพลของ เอเดียน่าทำร้ายเธอไม่ได้ แต่นาถลัดดาไม่อยากเสียโอกาสร่วมงานกับ ดีไซเนอร์ดังๆ คนอื่นซึ่งค่อนข้างสนิทสนมกับเอเดียน่า

“คะ แต่เราเจอกันโดยบังเอิญ ตรงทางเดิน”

“เขาชวนเธอคุยอะไร” เอเดียน่าฉลาดที่จะยิ้มให้คู่สนทนา ทำเหมือนกำลังกล่อม แนนะ ใครๆ ต่างก็รู้วนางแบบลูกครึ่งไทย-รัสเซีย คนนี้ค่อนข้างหัวอ่อน ทำแต่งาน ไม่สูงส่งกับบอขายมุข เดินแบบเสร็จก็ กลับห้อง เป็นเด็กดีจนคล้ายว่าเธอคือหงส์ในฝูงกา แต่นิสัยแบบนี้มัน มีผลต่อผู้ชายที่อยากเอาชนะผู้หญิง

“แค่เอ่ยขอโทษกันคะ บังเอิญเราใจตรงกัน เดินไปทางเดียวกัน จนเกือบชน ฝ่ายสเตรกเรียกแล้ว ดิฉันขอตัวนะคะ”

นาถลัดดาในชุดว่ายน้ำวันพีชเว้าสูง สวมรองเท้าส้นเตารีด เดินเลี้ยวไปยืนรอขึ้นเวที เสียงถอนใจดังอยู่หลายครั้งแข่งกับท่วงทำนองเพลงด้านนอก จะไม่ให้หนักใจได้อย่างไร เมื่อเพื่อนร่วมอาชีพหันมอง และซุบซิบกันบ่อยครั้ง ชีวิตที่ราบเรียบมาตลอดจะต้องเดือดร้อนเพราะผู้ชายคนนั้นหรือไร ยิ่งคิดยิ่งเกลียดเพลย์บอยใจร้ายคนนั้น

หรือจริงๆ แล้วเธอเกลียดผู้ชายที่มีนิสัยคล้ายบิดา ซึ่งทำร้ายมารดาด้วยความเจ้าชู้

หลังจากเดินแบบเสร็จที่แรก นาถลัดดาเปลี่ยนชุดแต่งกาย แล้วรีบวิ่งไปเรียกแท็กซี่ เธอต้องเดินทางไปอีกฟากหนึ่งของมหานครนิวยอร์กเพื่อพรีเซนต์ตัวเองต่อมอเดลลิงเจ้าอื่น สองมือหอบหิ้วของพะรุงพะรัง เหนื่อยแต่สู้เพื่ออนาคตที่ยั่งยืน แม้บางครั้งจะท้อจนน้ำตาคลอ แต่เพราะอยู่คนเดียวบนโลกนี้จึงต้องขยันทำในวันที่มีแรง

“ผมไปส่ง” เสียงกังวานดังอยู่ด้านหลัง

แม้ไม่เห็นหน้า นาลัดดา ก็รู้ว่าใครคือคนที่เอ่ยคำพูดนั้น หน้าอกอวบอัมยกลงก่อนจะทิ้งตัว รู้สึกเหนื่อยหนายกับการตามติดของผู้ชายคนนี้ สีหน้าและแววตาของเธอเดียน่ายังตามหลอกหลอน ถ้าหล่อนมาเห็นภาพตอนนี้ ชีวิตบนรันเวย์ของเธอคงสะดุด

“แท็กซี่” คนเสียงหวานใส่ตะโกนขึ้นพร้อมกวักมือเรียก นาลัดดาไม่สนใจคนด้านหลัง กระโจนเข้าไปในรถพร้อมเอ่ยบอกสถานที่เป้าหมาย เมื่อรถเคลื่อนตัวห่างออกไป สายตาดูยากก็มองด้านหลังเห็นชายหนุ่มในชุดสูทแบรอนด์ดั่งยืนล้วงกระเป๋า มองจ้องมาทางเธอ

“สงสัยเธอจะไม่สนใจเจ้านายจริงๆ” อังเดรเอ่ยลอยๆ จนได้รับสายตาดูกร้าว เลยต้องก้มหน้าซ่อนแววตาเรงว่า ตั้งแต่ทำงานด้วยกันมา ไม่เคยมีสักครั้งที่เห็นเจ้านายวิ่งตามผู้หญิง มีแต่สาวๆ เหล่านั้นกระโจนเข้าหาจนผล็อกออกแทบไม่ทัน แต่นาลัดดากำลังทำในสิ่งที่ท้าทายความต้องการของคีร์ลส์

“เธอไม่สน แต่ฉันสน คนอย่างคีร์ลส์ไม่เคยผิดหวัง อยากได้อะไรก็ต้องได้ ยิ่งหนียิ่งท้าทาย วันที่ฉันปราบจนอยู่หมัดคงสะใจพิลึก แกไปสืบมา นาลัดดาไปทำงานที่ไหน เอาตารางงานทั้งเดือนนี้มา มันจะยากนักหรือไ้กับการจับผู้หญิงสักคนมานอนเคียงข้าง คัทรู๋ร้ายๆ ชายทั้งแท่งฉันกำราบมานักต่อนัก แค่มองผู้หญิงตัวเล็กๆ ถ้าฉันจัดการไม่ได้ แกไม่ต้องเรียกฉันว่าคีร์ลส์”

“ครับ” เมื่อเห็นท่าทางโกรธเกรี้ยวของเจ้านาย อังเดรก็ได้แต่ก้มหน้ารับคำ สงสารก็แต่นางแบบสาวที่ไม่รู้ตัวเลยว่า ยิ่งหนียิ่งกระตุ้นให้เจ้านายอยากครอบครองตัวเธอ

ฝ่ายคนหมายปองยืนม้มปาก เขา รู้สึกเสียหน้าจนต้องกำราบ นาลัดดาให้อยู่หมัด รู้ไปถึงไหน อายไปถึงนั้น

นาถลัดดากระโดดตัวลอย เมื่อได้ยินเสียงที่มงานคัดเลือก
ตัวนางแบบชุดชั้นในแบรนด์ดัง ‘แองเจิ้ล’ ประกาศเรียกชื่อตัวเอง
นางแบบสาวเดินไปยังฝั่งที่ทีมงานกำหนดไว้ ยิ้มทักทายนางแบบคนอื่น
สิ่งที่เธอวาดฝันมาตลอดการทำงานบนรันเวย์คือได้เป็นหนึ่งในนางฟ้า
ของแบรนด์แองเจิ้ล และวันนี้สิ่งที่เธอคอยมาตลอดก็ประสบความสำเร็จ
หลังเสร็จสิ้นการคัดเลือก คนแรกที่เธอโทร. หา คือ อิวานอฟ คาริน ลูกพี่
ลูกน้องที่คอยถามไถ่สารทุกข์สุกดิบมาร่วมลืบกว่าปี

“พี่เอียน แนนนี่ได้เป็นนางแบบของแองเจิ้ลแล้วนะคะ” บอกกับ
คนปลายสายด้วยน้ำเสียงตื่นเต้นดีใจ

“เหรือ แล้วไง” เขาตอบรับเสียงเฉื่อยๆ

“ทำไมทำเสียงเหมือนไม่ดีใจกับน้องเลยละพี่เอียน” น้ำเสียง
คนถามดูจริงจัง และกำลังขำพี่ชาย

เธอคาดว่าตอนนี้เขากำลังหันหน้าบุดึง อิวานอฟไม่ยอมให้
เธอทำงานในวงการนี้ ต้องการให้กลับไปบ้านไปเรียนรู้งานบริหารมาก
กว่า

“พี่ไม่ดีใจกับเธอหรอกนะ บอกเลย” ชายหนุ่มกัดฟันตอบ

“แนนนี่แค่โทร. มาบอกให้พี่รู้ว่าดีใจมากแค่ไหน ไม่ได้จะฟังพี่
ห้าม”

หญิงสาวสวนกลับ แต่น้ำเสียงยังคงร่าเริงเช่นเดิม เธอวาดฝัน
มาตลอดการเป็นนางแบบ อยากมีคำว่า ‘นางฟ้า’ ติดท้ายชื่อ เมื่อ
โอกาสนั้นมาถึง เธอจะไม่ดีใจได้อย่างไร

“จะไม่เปลี่ยนใจแน่ใช่ไหม” ชายหนุ่มถามย้ำ

“แนนนี่ไม่มีวันเปลี่ยนใจ กว่าจะก้าวมาถึงจุดนี้ แนนนี่ต้อง
เหนื่อยมากแค่ไหน พี่ก็รู้” เธอตอบน้ำเสียงจริงจัง

ตลอดสิบปีที่ผ่านมา เธอต้องตะเกียกตะกายก้าวเข้าสู่วงการ
นางแบบ เพราะวงการนี้คือแหล่งหาเงิน ผ่านการร้องไห้ ผ่านการดีใจ

มาตลอดนับสิบปี และคนเดียวที่รู้ว่าเธอร้องไห้หรือดีใจคืออิวานอฟ ชายหนุ่มคอยเป็นที่ปรึกษา คอยเป็นกำลังใจ ทำให้เธอสู้มาได้จนถึงทุกวันนี้

“โอเค พี่ยอมรับการตัดสินใจของเธอ แล้วก็เตรียมใจรับผลที่เกิดขึ้นไว้ด้วย” อิวานอฟถอนใจ ไม่มีอะไรเปลี่ยนใจสาวทิวสูงได้หรอก เขารู้ดี

“น้ำเสียงพี่ไม่ค่อยพอใจเลยนะคะ โอเค เพื่อเป็นการปลอบขวัญ แนนนี่จะไปเมืองไทยกับพี่เอียนก็ได้ หลังจากเดินแบบของแองเจิ้ลเสร็จ แนนนี่จะไปเที่ยวที่สนามบิน ปีนี้งานจัดที่ลอนดอน พี่กำลังไปลอนดอน อยู่แล้วไม่ใช่เหรอ จัดการเรื่องตั๋วเครื่องบินให้แนนนี่ด้วยแล้วกัน จะตามไปเป็นผู้ช่วยระหว่างพักงานเดินแบบชั่วคราว”

เมื่อสองวันก่อนอิวานอฟมาทำธุระที่นิวยอร์ก จึงนัดเธอไปรับประทานอาหารว่างระหว่างรอเวลาประชุมกับกลุ่มลูกค้า ทุกครั้งที่เจอหน้ากัน พี่ชายจะชวนกลับมอสโก บอกให้เลิกทำงานเดินแบบ แต่เธอตัดสินใจตั้งแต่ก้าวออกจากบ้านแล้วว่า不会有วันกลับไป那儿 เธอเปรยกับอิวานอฟหลายครั้งว่าอยากไปคัดตัวของแองเจิ้ล เมื่อได้ยินพี่ชายรืบท้าห้ามซึ่งจริงจังเธอจึงต้องหยุดเล่าเรื่องคัดตัว เจอกันเมื่อวันก่อนก็เผลอเล่าบอก รอให้ได้ผลแล้วค่อยโทร. หา

แล้วก็เป็นอย่างที่คิด อิวานอฟไม่ค่อยพอใจเท่าไร เลยต้องเอาใจด้วยการตามไปประเทศไทย อิวานอฟอยากให้เธอศึกษางานบริหาร มากกว่าเดินแบบ เวลามาทำงานที่ยุโรปหรืออเมริกา ถ้าเธอว่างเขามักชวนไปด้วยเพื่อเรียนรู้การทำงาน และคนทั่วไปก็มองแค่ว่าเธอเป็นคู่รักของ อิวานอฟ คาริน ไม่มีใครรู้ว่านางแบบอย่างเธอเป็นลูกพี่ลูกน้องกับมือขวาของ โบริส ยูราซอค ประธานบริษัทโกลฟรอมกรุ๊ป

“ครับผม คุณน้องสุดประเสริฐ พี่รู้สึกดีมากที่น้องปลอบพี่ด้วยการไปดูงานที่เมืองไทยกับพี่ แต่ถ้าอยากให้พี่หายเครียด เดินไปบอก

ที่มันจะว่าขอถอนตัว แล้วรีบซื้อตั๋วเครื่องบินกลับมอสโก”

“ไม่มีทางค่ะ แค่นี้คะ แนนนี่จะพักผ่อนแล้ว พรุ่งนี้ต้องตื่นมา ออกกำลังกายแต่เช้า แล้วเจอกันที่ลอนดอนค่ะ” นางแบบสาวเอ่ย เสียงใสแล้วตัดสาย

คนที่นั่งรอเวลาเดินทางไปลอนดอนในท่าอากาศยานนานาชาติ จอห์น เอฟ. เคนเนดีฟังแล้วถอนใจ ลุงไม่พอใจมากที่นาถลัดดาเลิกทำงานแนวนี้ ท่านอยากจะเป็นลูกสาวคนโตให้เก่งกล้าพร้อมต่อกรกับ เสือร้ายทางธุรกิจ เพราะลูกสาวอีกคนค่อนข้างจะไม่ได้เรื่อง สั่งเขาให้ กล่อมนาถลัดดา บอกให้เธอหยุดทำงานในวงการแฟชั่น เขาพูดมา ตลอดทุกครั้งที่เจอหน้า แต่ไม่เคยได้ผลสักครั้ง

“ไปเมืองไทยคราวนี้คงต้องหาทางกล่อม โกลพรอมกรุ๊ปต้องการ คนสืบทอด และแนนนี้นั่นที่จะช่วยกู้วิกฤติ” ชายหนุ่มพิมพ์ำ เริ่ม วางแผนดั่งน้องสาวกลับไปทำงานของครอบครัว ทั้งทิสและเล็กต่อต้าน บิดาสักที

เมื่อรู้ผลการคัดเลือก นางแบบของแองเจิ้ลก็ต้องเข้าเก็บตัว
เตรียมพร้อมสำหรับแฟชั่นโชว์ที่โรงแรมเดอะลอนดอนเอดิชั่น กลาง กรุงลอนดอน เพื่อถ่ายวิดีโอฟรีเซนเตชันและเข้าคอร์สออกกำลังกาย เพื่อให้ร่างกายฟิตแอนด์เฟิร์ม และวันนี้เหล่านางแบบก็เริ่มทยอยเข้ามาเช็กอินที่โรงแรมดังกล่าว

นาถลัดดาวางกระเป๋าเสื้อผ้าลงแล้วยืมให้เพื่อนร่วมห้อง ซึ่งเธอ ต้องใช้ชีวิตร่วมกับนางแบบเชื้อสายรัสเซียคนนี้นานมากกว่าสิบวัน

“สวัสดีค่ะ คุณนาถลัดดา” หญิงสาวเริ่มทักทายก่อน พร้อมยื่น มือให้หญิงสาวบนเตียงแตะสัมผัสทักทาย

“สวัสดี ฉัน วาเรีย แซมซอฟ” วาเรียแนะนำตัวและยิ้มอ่อน ก่อน จะพยักหน้าไปทางเตียงที่ว่างอยู่

“ดีใจที่ได้เป็นเมตกับคุณ ฉันติดตามงานของคุณมาตลอด คุณ
ดังมาก เพิ่งถ่ายแบบของชาเนลคอลเล็กชันล่าสุดใช่ไหม”

นาถลัดดาหาเรื่องคุย เธอจำภาพถ่ายผลงานล่าสุดของ วาเรีย
แถมซอฟต์แวร์ ได้ ซึ่งสวย เช็กชี แต่ดูเหมือนระดับ ราวเจ้าหญิงสวยเช็กชี
ท่ามกลางดงดอกไม้ โดยมีหนุ่มหล่อชวนฝันคุกเข่ารายล้อม

“ใช่ ชมแต่ฉัน เธอเองก็กำลังหอบณะนาถลัดดา บก. แพชั่นของ
แอลชมเธอตลอด ฉันได้ยินระหว่างทำงานร่วมกับหล่อน”

วาเรียเอื่อยยิ้มๆ มองสำรวจใบหน้าส่วนผสมระหว่างเอเชียกับ
รัสเซีย คงต้องยอมรับว่านาถลัดดานั้นสวยหวานมองไม่เบื่อ ใบหน้าเก๋
ชวนมองนั้นจะเปลี่ยนไปตามการแต่งหน้า ทำให้เจ้าของแบรนด์สินค้า
สนใจในตัวนาถลัดดา

แต่ประเด็นสุดฮอตในตอนนี้อย่างแบบหลายคนแอบซุบซิบกัน
คือ หล่อนกำลังเป็นเป้าหมายของ คีร์ลล์ ซาโกเยฟ และถูกเอเดียน่า
บุกไปถามไถ่เรียบร้อย คิดมาถึงตรงนี้มุมปากของวาเรียก็ยกขึ้นเหมือน
แสบๆยิ้ม ก่อนจะคลายออก

“จริงหรอ” นาถลัดดาถามยิ้มๆ แล้วรื้อเสื้อผ้าออกมาจัดเรียง
ใส่ตู้

ฝ่ายวาเรียหันไปหยิบโทรศัพท์และกดโทร. หาชายหนุ่มคนหนึ่ง
ซึ่งตอนนี้ น่าจะประชุมอยู่ที่ลอนดอน และเป็นเช่นเดิม เขาไม่ยอมรับ
โทรศัพท์ เธอโทร. เข้า แต่ครั้งนี้เสียงรอสายไม่ได้ยาวนานเพราะเขากด
ตัดสาย น้ำตาแห่งความอ่อนแอเอ่อคลอดวงตาสีฟ้า

“เออ...เป็นอะไรหรือเปล่าวาเรีย” นาถลัดดาอยากถามมากกว่า
นี้ แต่เธอเพิ่งได้รู้จักกับวาเรีย ไม่มีสิทธิ์ก้าวล่วงเรื่องส่วนตัวมากนัก
หากนางแบบรัสเซียคิดว่าเธอยุ่งเกินไป ความสัมพันธ์ที่กำลังเริ่มจะ
สะดุด คู่เมตอาจไม่ยากคบต่อ

“เธอกำลังคบกับใครอยู่ไหมนาถลัดดา”

“ไม่มีนะ” นาถลัดดาตอบรับว่าง เหตุใดวาเรียถึงถามเช่นนี้
หรือว่า...วาเรียกำลังมีปัญหาเกี่ยวกับคนรัก

วาเรียสวมกอดนาถลัดดาแน่นๆ แล้วถอนตัวออก ยิ้มให้นางแบบ
ร่วมห้อง แต่หากมองไม่ผิดนาถลัดดาเห็นแววไม่พอใจในดวงตาสีฟ้า
นั้น ก่อนจะเลื่อนหาย มีรอยยิ้มแทนที่

“ไม่มีอะไรหรอก ฉันมีปัญหาเกี่ยวกับคนรักมาสักพักแล้ว แต่ช่าง
มัน...ถ้าเขาไม่รักฉันก็ช่างเขา” วาเรียตอบแล้วยักไหล่เหมือนไม่แคร์

“เธอสวย เก่ง สามารถทำงานเลี้ยงตัวเองได้ ไม่จำเป็นต้องแคร์
ผู้ชายเจ้าชู้หรอกวาเรีย ฉัน...ไม่เคยมีคนรัก และคิดว่าคงไม่มีตลอดไป”

วาเรียยิ้มอย่างใสซื่อแล้วบอกนาถลัดดาว่าเธอจะออกไปข้างนอก
คงกลับมาตอนที่สตาฟฟ์นัด นาถลัดดาพยักหน้ารับรู้แล้วนอนพักผ่อน
ระหว่างรอเวลา

2

เสียงเพลงจากนักร้องสาวสวยระดับรางวัลแกรมมี่ปีล่าสุด ดั่งขึ้น พร้อมกับนางแบบสาวสวมปีกสัญลักษณ์ของแบรนต์ชุดชั้นใน ดั่งระดับโลกก้าวทอดน่องออกมา นางแบบสาวในชุดชั้นในสีเขียวเข้ม เว้าเน้นสัดส่วนอันเซ็กซี่โปรยยิ้มให้ผู้เข้าชม และส่งจูบทักทายอย่าง น่ารัก ก่อนจะหมุนตัวกลับเข้าหลังเวที ตามด้วยนางแบบคนอื่นที่เดิน ขึ้นมาโปรยเสน่ห์อันตราตรึง

การแสดงโชว์ของเหล่านางฟ้าถูกจับตามอง เพราะเวทีแห่งนี้ เต็มไปด้วยเหล่าสาวงามเซ็กซี่ การก้าวมาเป็นหนึ่งในนางฟ้าไม่ใช่เรื่อง ง่าย แต่ละปีเจ้าของแบรนต์จะคัดสรรนางแบบชื่อดังที่เหมาะสมกับชุด ชั้นในอันเลอค่า และเวทีแห่งนี้ก็เป็นที่ยกย่องของนางแบบซึ่งอยาก จะก้าวหน้าในอาชีพ เงินทองชื่อเสียงจะตามมามากมายหากมีคำว่า ‘แอ่งเจ็ล’ ต่อท้ายชื่อ

ในปีนี้มีนางแบบมากถึงสามร้อยกว่าคนมาร่วมคัดตัว แต่ สุดท้ายก็เหลือนางแบบเพียงสี่สิบแปดคนที่ได้ปรากฏโฉมบนรันเวย์ คินนี่ ความงามของเธอเหล่านั้นเข้ากับชุดอันเซ็กซี่ สะกดชายหนุ่มให้ จับจ้องโดยไม่อาจละสายตา

คิริลล์ ซาโกเยฟ เป็นหนึ่งในแขกรับเชิญ เขามาพร้อม เอเดียน่า

เจนเนอ ทายาทแบรนต์บอนนี่ แบรนต์เสื้อผ้าเก่าแก่ของอังกฤษ ชายหนุ่มมีเป้าหมายอยู่ที่นางแบบคนหนึ่ง ‘นาถลัดดา เพชรจำรัส’ เธอสวยและเล่นตัว การจะครอบครองยากกว่าสาวคนอื่น มันกระตุ้นวิญญาณนักล่าในตัวเขา และเกมนี้จะไม่จบจนกว่าเขาจะได้ครอบครองเรือนร่างอวบอ้วนนั้น

เอเดียนามองนางฟ้าบนรันเวย์อย่างสนใจ เพราะอยากได้ชุดชั้นในสวยเซ็กซี่ไปสวมมดใจหนุ่มข้างกายที่ยอมมาร่วมงานพร้อมกันตอนที่คีร์ลล์เอย่ถามเรื่องงานแพชั่นโชว์ของตัวเองเจิ้ล เอเดียนามีสีหน้าหวาดระแวง ไม่อยากให้เขามางานนี้ กลัวว่าเขาจะมาติดใจนางแบบหน้าใหม่ แต่เธอจะต้องสนใจสาวอื่นทำไม แค่วางมากับคีร์ลล์ สาวๆ เหล่านั้นก็น่าจะรู้ว่าผู้ชายคนนี้เป็นของเธอ และใครที่กล้ามายุ่งจะต้องโดนดี เธอไม่ปล่อยให้ศัตรูหัวใจลอยนวล เช่นกรณีของคาเรน นางแบบหน้าใหม่ที่กล้ายุ่งเกี่ยวกับผู้ชายของเธอยังกระเด็นหายไปจากวงการคิดมาถึงตรงนี้อัยยิมสะใจก็ผุดแต่ยิ้มมุมปาก เหลือบตามองนายแบบบราซิลที่นั่งเคียงข้างไฮโซสาวจากปารีสยิ้มๆ

“ชุดสีทองนั้นสวยไหมคะ” หญิงสาวเอียงหน้าถามชายหนุ่มส่งประกายตาหาวมพร้อมวางมือคลึงต้นขาเขา

“สวยมากถ้าได้อยู่บนเรือนร่างคุณ” คีร์ลล์ตอบเสียงพร่ำ พร้อมลูบต้นแขนเอเดียน่าอย่างหยอกเย้า และคงจะก้มจูบริมฝีปากอวบอ้วนหากทางตาไม่เห็นเรือนร่างเซ็กซี่ของนางฟ้าในชุดสีแดง

ออกอวบอ้วนอัดแน่นอยู่ในเนื้อผ้าสีแดงปักคริสตัลสวารอฟกีพาร์ตเนอร์ของแบรนต์ชั้นใน สายสร้อยคริสตัลสีแดงทับทิมพันได้ตามลำคอซึ่งน่าแบบริมฝีปากจุ่มพิท เอวเปลือยคอดกิ่วพันด้วยสายสร้อยเช่นกัน รวอำพรางผิวขาวอมชมพูดูน่าสัมผัส ตาคมเข้มมองจับจ้องรอยคยให้นางฟ้าชุดแดงหันมาสบตา แต่เขาทำได้แค่รอยคย เธอเดินไปสุดรันเวย์แล้วโปรยรอยยิ้มชี้เล่นยั่วเข้าสู่ผู้ชม ก่อนหมุนตัวทอดน่อง

กลับเข้าไปยังด้านใน ผิวกันขาวผ่องตัดกับเนื้อผ้ากำมะหยี่สีแดงช่าง
เช็กที่ร้ายกาจจนอยากจะดั่งรังนางฟ้ามาเข้ากรงขัง เด็ดปีกที่สยาย
โอบบินนั้นให้หยุดเพียงแค่ว่า นับวันความปรารถนาที่มีต่อเธอยิ่ง
รุนแรงและมากมายจนเขานึกแปลกใจ หรือเพราะความถือดีของนาถ-
ลัดดากระตุ้นให้เขาอยากกำราบและปราบแม่กวางน้อยจอมดื้อ

“รู้สึกว่าคุณจะพอใจแม่นางแบบลูกครึ่งไทย-รัสเซียขนาดนี้”
เอเดียน่าพูดไว้อย่างรวดเร็ว เพียงแค่เห็นชายหนุ่มข้างกายนั่งนิ่ง
จับจ้องนางฟ้าชุดแดง แแรงหึงก็ขึ้นริ้วเต็มหน้า และกัดฟันพูดอย่างโมโห

“...” คีร์ลิสไม่ตอบ หันไปยิ้มและแนบริมฝีปากชิดแก้มเนียน
แสงแฟลชสว่างวาบทันที เขารู้ว่าที่นี่มีกล้องหลายตัวกำลังจับจ้องเขา
กับไฮโซสาวทายาทของแบรนด์บอเนนี แต่ชายหนุ่มไม่สนใจ อยากถ่าย
อยากเขียนบรรยายกันอย่างไรก็ตามสบาย เขาไม่เคยสนใจข่าวฉาว
พวกนี้อยู่แล้ว สิ่งที่เขาสนใจคือตัวเลขผลกำไรจากธุรกิจยานยนต์ซึ่ง
รับช่วงต่อมาจากบรรพบุรุษ

เอเดียน่าแหม้มปากแน่นเมื่อเห็นคีร์ลิสหันมามองกว้างแล้วมองตรง
ไปบนรันเวย์ ไม่แก้ตัวหรือเอ่ยให้เธอรับรู้ว่าเขาไม่ได้สนใจแม่นางแบบ
คนนั้น

ตั้งแต่วันที่หัวใจตกหลุมรักนักธุรกิจแบดบอยคนนี้ เธอบอก
ตัวเองให้ใจเย็น อย่าทำตัวเง่

คีร์ลิส ซาโกเยฟ คือวายร้ายของสาว ๆ เขาเปลี่ยนผู้หญิงหน้า
ใหม่ทุกสัปดาห์ ซึ่งแต่ละคนล้วนสวยเช็กที่อวบอ้อมไปทั้งเรือนร่าง ไม่ว่า
ดารา นางแบบ หรือนักธุรกิจผู้มั่งคั่งเช่นเธอ

เอเดียน่าเคยมั่นใจว่าควบคุมพฤติกรรมของคีร์ลิสได้ เขาไม่เคย
มีข่าวกับผู้หญิงคนอื่น ตลอดหนึ่งเดือนที่คบกัน ผลออกมาว่าเขาจะ
หยุดชีวิตเพลย์บอยไว้ที่เธอ แต่เปล่าเลย เธอกำลังคิดผิด แววดาของ
คีร์ลิสยามมองนางฟ้าชุดแดงมันชัดเจนว่าเขากำลังจะหาเหยื่อรายใหม่

แต่เธอจะยอมเสียหน้าให้พวกนางแบบที่ด้อยค่ากว่าตัวเองปาดหน้า
แย่งผู้ชายที่สมบูรณ์แบบอย่างคีริลล์ไปรี

เธอคือทายาทเบอร์นด์เสื้อผ้าระดับโลก รวยติดอันดับมหาเศรษฐี
ที่อายุไม่ถึงสามสิบ มีหนุ่มๆ มากมายเข้ามาพัวพัน แต่คนที่เธอเลือก
มอบหัวใจให้คือ คีริลล์ ซาโกเยฟ นักธุรกิจยานยนต์จากรัสเซีย ความ
หล่อดิบเถื่อนราวมาเฟียของคีริลล์ถูกใจตั้งแต่แรกพบ แต่สิ่งที่เธอ
หลงใหลจนถอนตัวไม่ขึ้นคือกิจกรรมบนเตียงอันร้อนแรง ชายหนุ่มเก่ง
ฉกาจเรื่องนี้ ทำให้เธอหลงลืมผู้ชายที่เคยผ่านมาจนไม่อยากจะ
เจ้าพ่อยานยนต์วัยสามสิบสองคนนี้ เธอตามติดคีริลล์ แต่ก็ทิ้งระยะ
ห่างไม่ให้ชายหนุ่มรู้สึกว่าคุณควบคุม คนเอาแต่ใจอย่างคีริลล์ หากวัน
ใดเขารู้สึกว่าถูกจับจองจะแหกกรงหนี ซึ่งเธอเรียนรู้ว่าควรทำตัวเช่นไร
ในการครอบครองผู้ชายคนนี้ให้ยาวนานที่สุด

การแสดงโชว์ผ่านพ้นไปจนถึงเวลาที่เหล่านางแบบทั้งหมดจะ
เดินออกมาพร้อมกัน รวมถึงดีไซเนอร์เพื่อขอบคุณแขก เป็นอันเสร็จ
กิจกรรมโชว์วันนี้ ซึ่งอีกไม่กี่นาทีข้างหน้าจะมีงานออพเตอร์ปาร์ตี้ของ
เหล่านางแบบกับแขกวีไอพี และแน่นอน ทั้งคีริลล์และเอเดียนาก็ได้
รับเชิญ

ชายหนุ่มลุกขึ้นยืนพร้อมจับเสื้อสูทสีดำให้เข้าทรง แล้วเดิน
ควงแขนกับเอเดียน่าไปที่ห้องจัดเลี้ยง แสงไฟภายในห้องรำไร เห็นเด่น
อยู่แค่บนเวทีซึ่งมีนักร้องกำลังขับกล่อมด้วยทำนองสนุกสนาน นางแบบ
แสนเซ็กซี่เมื่อครู่เปลี่ยนเครื่องแต่งกายตามความนิยมส่วนตัว กำลัง
ดื่มกินกันอย่างสนุกสนาน ผ่อนคลายความเหนื่อยล้าที่สะสมมาร่วม
สองสัปดาห์

ก่อนจะขึ้นโชว์เหล่านางแบบต้องทำตามกฎกติกาของทีมงาน
ซึ่งควบคุมอาหารและมีตารางออกกำลังกายทุกวัน เพื่อให้ทุกคนสวย
ตั้งแต่ศีรษะจรดเท้า

“ว้าว เอเดียน่า คิดถึงฯ” ผู้บริหารของแบรนต์ชั้นในโผล่เข้ามา
สวมกอดททายาทบอนนี่ ขยิบตาเมื่อเห็นหนุ่มหล่อด้านหลังเอเดียน่า

“ผลงานปีนี้สุดยอดมาก ทุกปีก่อนคริสต์มาสจะมีคนเผ้ารอคูไชร์
ของแองเจิ้ล และคุณก็ทำได้สวยงามสมการรอคอย”

“ปีหน้าเธอมาร่วมออกแบบชุดใหม่ ฉันต้องการพาร์ตเนอร์ชิป”
ผู้บริหารแบรนต์แองเจิ้ลเอ่ยชวน

“ก็น่าสนใจ” พอเป็นเรื่องงาน เอเดียน่าก็คุยเพลิน จนลืมมอง
ว่าคู่ควงตัวเองนั้น สายตาจับจ้องอยู่ที่ใด

คีร์ลส์พยักหน้าส่งสัญญาณให้นางแบบคนหนึ่ง แล้วเดินหายไป
กับแสงอิมคริมภายในห้องจัดเลี้ยง

“ไปไหน” เอเดียน่าน้ำนูดบึ้งเมื่อหันมาไม่เจอคู่ควง หยิบ
โทรศัพท์จะกดหา แต่แล้วก็หยุด

ตอนนี้คีร์ลส์คงกำลังล่าเหยื่อ เธอควรเว้นระยะให้เขารู้สึกเป็น
อิสระ แล้วค่อยตีผู้หญิงคนนั้นให้กระเจิง การจะเป็นผู้หญิงของคีร์ลส์
นั้นไม่ง่าย ต้องใช้สมอง ไม่ใช่ใช้อารมณ์

“ไม่ตามรี” ผู้บริหารแองเจิ้ลเอ่ยถาม รู้ว่าอีกฝ่ายทำหน้าบึ้ง
เพราะอะไร ใครๆ ก็รู้ว่า คีร์ลส์ ซาโกเยฟ ไม่ใช่ผู้ชายที่จะหยุดที่ใคร
ง่ายๆ เขามีพร้อมทุกอย่าง มีสิทธิ์เลือกจะอยู่กับผู้หญิงคนไหนก็ได้

“ยิ่งตามเหมือนยิ่งไล่ เราไปหาอะไรดื่มกันดีกว่า” คีนนี่เธอจะ
ปล่อยคีร์ลส์ไปก่อน แต่จะต้องตามสืบว่าผู้หญิงที่คีร์ลส์ควงไปนอนด้วย
คีนนี่เป็นใคร ใสสาวชุดแดงหรือไม่ ถ้าใช่ มันไม่ยากที่จะจัดการ

คีร์ลส์ยิ้มรับนัยน์ตาพราวเสน่ห์ของสาวตรงหน้า มือของ
เธอนั้นवादได้แผ่นอกกำยำ แถมยังมือไวปลดกระดุมเสื้อเชิ้ตสีขาวออก
ถึงสองเม็ด

“คิดถึงผมหรือ” คีร์ลส์เอ่ยถาม เมื่อรับรู้ถึงความปรารถนาใน

ดวงตาคู่สวยซึ่งมองจ้องอย่างเวิ่ววอน ระหว่างมองตามนางแบบสาว
ชุดแดง คีร์ลล์เห็นอดีตคู่ควงส่งสายตาทะลึงมาทักทาย และพยักหน้า
เชิญชวนเขาออกมายืนตรงนี้ จุดที่เจียบสงบไว้ซึ่งผู้คนเดินผ่าน

“เราไม่ได้เจอกันนานแล้วนะคะ ถ้าพูดว่าไม่คิดถึง ฉันคงโกหก”
วาเรียแนบริมฝีปากแตะสัมผัสตรงชอกคอเขาซึ่งตั้งตรงยามถูกกระตุ้น
ด้วยริมฝีปากบาง

“คุณยอมรับเงื่อนไขเองนี่” เขาบอกยิ้มๆ

และเป็นรอยยิ้มที่น่าห่มั่นไว้ในความคิดของวาเรีย เธอไม่อยาก
มีปัญหากับเอเดียน่าจึงถอยห่างจากคีร์ลล์ ผู้หญิงคนนั้นเชื่อมั่นใน
ตัวเองสูง และพร้อมจะล้างผลาญทุกคนที่กล้ายุ่งกับผู้ชายของหล่อน
เธออยากมีอนาคตที่สดใสในวงการนี้จึงได้เดินห่างจากคีร์ลล์ เพราะรู้
อยู่แล้วว่าเส้นทางของเธอกับเขาเป็นแค่เส้นทางนาน ชายคนนี้ไม่มีทาง
ให้ตำแหน่งเธอได้สูงกว่าคุณอน

“เธอคะ แต่ตอนนี้ฉันคิดถึงคุณมาก คุณจะกรุณาเมตตาอดีต
คนเคย...ค้างด้วยได้หรือเปล่า” เธอข้อนตามองอย่างอดอ้อน ลูบได้
แผ่นอกแข็งแกร่งอย่างเรียกร้อง

“คืนนี้ผมมีคนที่ต้องการอยู่แล้ว” เขาบอกอย่างไม่ปิดบัง

“นาถลัดดาหรือคะ”

“ผมว่าคุณรู้” เขายิ้มแล้วก็ยกไหล่

“ฉันได้ยิมนาสติกดำนัดแนะกับผู้ชายคนหนึ่ง คืนนี้หล่อนคง
ไม่ว่างไปกับคุณ ไปกับฉันดีกว่า”

“ทำไมคืนนี้คุณถึงอยากไปกับผมล่ะ ทั้งที่เราสองคนห่างกันไป
นานมาก” เธอถามน้ำเสียงไม่จริงจัง พร้อมเลิกคิ้วขณะรอฟังอีกฝ่าย

“ไม่มีอะไรซ่อนเร้นเลย...ฉันแค่คิดถึงคุณ หรือคุณกลัวเดียน่า
จะรู้” เธอแก้มองทำและยิ้มตาพราว

“ไม่มีผู้หญิงคนไหนมีอิทธิพลเหนือผม” เขาตอบกลับเสียงแข็ง

ปีบสะโพกผายงามอย่างแรง รวากับไม่พอใจเมื่อได้ยินคำพูดของเธอ

วาเรียเห็นชายหนุ่มยืนนิ่ง ไม่หือไม่อือ เลยต้องปลุกเร้าให้ชายหนุ่มตื่นตัว จะได้ตอบสนองสิ่งที่เธอต้องการ ปลายนิ้วสอดลงต่ำ แล้วคลึงเคล้าแก้มกายที่คล้ายว่าตื่นรับ ดวงตาหวามเงยสบตามคมเข็ม เมื่อเห็นว่าเขายังนิ่งจึงยืมตาพราว มีแววเจ้าเล่ห์ในดวงตาคู่นั้น แล้วย่อเข่าลงจนใบหน้าเสมอกายแกร่ง เสียงรูดซิปดังตามมา พร้อมกับปลายนิ้วบุกเข้าหาความปรารถนาตรงหน้า แต่สัมผัสแก้มกายเขาด้วยปลายลิ้น กัดแกว่งป้ายปิดจนชายหนุ่มสะดุ้ง ตามมาด้วยต้นตวัดนศิริลส์เข้าสู่ปาก ตวัดปลายลิ้นอย่างพลิวไหว ใช้ฝ่ามือไล่เข้าสัมผัสผิวบริเวณหน้าท้องที่เกร็งรับทุกการตวัดลิ้น วาเรียยิ้มร่าอย่างสะใจเมื่อรู้ว่าเขากำลังพ่ายเปลวพิศवास

“อือ...” สุดท้ายแล้วคนที่ยืนเก็กหน้านั้นก็หลุดฟอร์ม เผลอส่งเสียงครางยามที่ร่างกายถูกปลายลิ้นของวาเรียกระตุ้น

“ไปหาฉันท่ห้อง 519 นะคะ ฉันทจะไม่ล้อกห้อง” เธอว่าเมื่อถอนทั้งมือและปากแล้วเดินโบกมือลา ปล่อยให้ชายหนุ่มอารมณ์ค้างหลังจากถูกเธอปลุกเร้า

ศิริลส์ได้แต่กัดฟันเดินมุ่งตรงไปยังห้องน้ำ วาเรียชอบแกล้งเขาแบบนี้บ่อยๆ เธอเป็นคูนอนที่เขาเคยคบช่วงสั้นๆ เมื่อปีที่แล้ว เธอเป็นผู้หญิงที่ไม่เรื่องมาก ตกลงตามเงื่อนไข่ว่าจะยอมเป็นคูนอนชั่วคราวในช่วงที่เขาต้องไปประจำอยู่ที่ฝรั่งเศส ซึ่งช่วงนั้นวาเรียเพิ่งเริ่มอาชีพนางแบบในปารีส หลังจากเต็มอิมกับชื่อเสียงอันโด่งดังในรัสเซีย

วาเรียทำตัวเจียบ ไม่ตามตื้อ ไม่แสดงตัวว่าคบกับเขา ยอมอยู่แบบลับๆ คอยปรนเปรอเวลาที่เขาแวะไปหา และเขาก็ตอบแทนเธออย่างงามด้วยการมอบงานหลายชิ้นในเครือช็อคฟให้ เลือกเธอเป็นนางเอกโฆษณาฤดูร้อนใหม่ และนั่นทำให้วาเรียยิ่งโด่งดัง มีงานวิ่งเข้าหามากมาย จนวันที่เขาเต็มอิมกับเธอก็จ่ายเงินก้อนใหญ่เป็นรางวัล

ตอบแทน หลังจากนั้นเขาก็ไม่ได้ติดต่อกับวาเรียอีก พอมาเจอกันในงานนี้ก็แค่ยิ้มทักทาย จนรู้สึกว่ามีเรื่องอยากคุยกับเขาจึงได้เดินตามออกมา นึกแปลกใจเช่นกันว่าเหตุใดวาเรียที่ไม่เคยติดต่อก็ทำเหมือนอยากจะทำทักทาย แต่เสียอย่างเขากำลังหิวจัด หลังจากนางแบบที่หมายปองไม่เล่นด้วย และวันนี้เธอก็หลบร้อนหนีหายจากสายตา ส่วนเอเดีย-น่าก็ตามติดจนเขาขยับตัวยาก เมื่อมีของง่ายๆ มาส่งถึงปากก็กินอาหารว่างแทนไปก่อนแล้วกัน

วาเรียเดินตรงมาหาเพื่อนๆ โต๊ะที่พวกเธอเลือกนั่งอยู่ในมุมอับ ไม่ได้อยู่กลางห้องโถงเหมือนนางแบบคนอื่น เพราะทั้งนางลัดดาและอเล็กซานดร้าไม่ชอบอยู่ใกล้กลุ่มวีไอพี ซึ่งล้วนแต่เรื่องมาก จึงหลีกเลี่ยงมาอยู่ในมุมมืด ไม่ค่อยมีใครมาจู่จ้อง ตรงกลางโต๊ะมีเครื่องดื่มวางอยู่หลายแก้ว วาเรียมองแก้วน้ำส้มตรงหน้านางแบบลูกครึ่งไทย-รัสเซีย

“หายไปไหนมาวาเรีย พวกเรากำลังนัดจะไปทัวร์รอบลอนดอนพรุ่งนี้” นางลัดดาเอ่ยถามเพื่อนร่วมห้อง ที่ขอตัวไปเข้าห้องน้ำและหายไปนานจนเธอกับอเล็กซานดร้าเป็นห่วง

“ไปกินที่คน แค่ว่าพวกเรสามคนใช้ไหม” วาเรียเอ่ยถามพร้อมหยิบแก้วแชมเปญจากถาดบริการมาส่งให้นางลัดดา ซึ่งส่ายหน้าทันที

“อะไร รังเกียจหรือแนนนี นี่เป็นธรรมเนียม เราต้องดื่มฉลองใช้ไหมอเล็กซานดร้า ฉันเห็นน้ำส้มของเธอที่เร็กซ์จัดจืดทุกที นี่ไม่ใช่เวลามานั่งดื่มน้ำส้มนะแนนนี” วาเรียว่าพร้อมส่ายหน้าระอา

“แต่ฉันดื่มไม่เป็น” หญิงสาวแย้งเสียงเบา แม้จะใช้ชีวิตในวงการนี้มาหลายปี แต่น้อยครั้งที่นางลัดดาจะดื่ม เธอไม่อยากให้ชีวิตสุ่มเสี่ยง ถูกล่อลวงไปบู๊บู๊ย่า จึงเลี่ยงการดื่มในงานปาร์ตี้ต่างๆ

“ไม่ต้องห่วงหรอกน่า เธอเมาเดียวฉันดูแลเอง หรือถ้าไม่ไหวก็

ขึ้นไปนอนพัก ห้องอยู่ชั้นบนนี่เอง เธอจะกลัวอะไร ไม่ใช่ต้องกลับ
อะพาร์ตเมนต์ที่ไกลๆ สักหน่อย” วาเรียว่าแล้วดื่มหมดแก้ว

นางแบบลูกครึ่งหันมองอเล็กซานดร้าซึ่งดื่มหมดแก้วเช่นกัน
แล้วก้มมองแก้วในมืออย่างหนักใจ

“เพื่อมิตรภาพของพวกเรา ดื่มเถอะแนนนี” อเล็กซานดร้าเอ่ย
ขึ้น เธอรู้สึกถูกคอกับนางแบบลูกครึ่งไทย-รัสเซียคนนี้มาก อยากให้
นาถลัดดาลองทำอะไรที่แตกต่างจากทำงานเสร็จแล้วกลับห้องนอน
จึงหันไปหยิบแก้วใหม่มา และยกชนกับแก้วของนาถลัดดา

“หรือว่าเธอกลัวพวกเราจะไม่ดูแล” เมื่อเห็นนาถลัดดาขยับ
วาเรียจึงเอ่ยขึ้น ตีหน้าผิตหวังจนคนถูกมองรู้สึกผิด

“เปล่านะ” หญิงสาวสวยหน้า ตลอดสิบวันที่อยู่ร่วมกัน เพื่อน
สาวสองคนแสดงให้เห็นถึงความจริงใจที่มีให้แบบซื่อสัตย์ ไม่ใช่เสแสร้ง
เธอค่อยๆ เปิดใจรับมิตรภาพในวงการนางแบบ หลังจากปิดใจทำแต่
งาน ไม่ค่อยคบเพื่อนในวงการมากนัก เพราะเคยเจ็บกับการถูกเพื่อน
รักคนหนึ่งหักหลังเพียงอยากจะได้งานโฆษณาชิ้นหนึ่งของกาลวินไคลน์
ใช้ความทะเยอทะยานเหนือความสัมพันธ์ และตอนนี้เพื่อนคนนั้นกำลัง
ไปได้ดีในวงการแฟชั่นระดับโลก เป็นซูเปอร์มอเดลที่คนทั่วโลกกล่าว
ถึง

ตอนนี้เธอกับเพื่อนทั้งสองกำลังเริ่มต้น วาเรียเด่นดังกว่าเธอและ
อเล็กซานดร้า แต่ไม่เคยยกตนข่มท่าน เวลาเธอเครียดกับการฝึกซ้อม
ตอนกลางคืนวาเรียจะช่วยสอนการโพสท่า ซึ่งแม้ว่าเธอจะทำงานใน
วงการนี้มาร่วมสิบปี แต่ไม่เคยเจองานใหญ่ระดับนี้ นางแบบแต่ละคน
ล้วนมากฝีมือและประสบการณ์สูง เวลาที่เธอพาลาดนางแบบบางคนก็
เชิดหน้ามองด้วยหางตาราวกับว่าเธอคือตัวถ่วง แต่เธอรอดพ้นการ
เหยียดหยามมาได้เพราะวาเรีย

“ดื่มเถอะแนนนี ผ่อนคลายบ้าง ไม่ต้องห่วง ฉันกับวาเรียจะ

ดูแลเธอเอง” อเล็กซานดร้าอยากให้นาถลัดตาม่อนคลาย จึงร่วมมือกับวาเรียที่กระซิบบอกให้ช่วยคะยั้นคะยอনাถลัดตา

แก้วแชมเปญค่อยๆ ถูกยกขึ้น นาถลัดตาวางนาให้ตัวเองคอแข็งพอจะรับมือกับแชมเปญแก้วเดียว ค่อยๆ จิบทีละนิด แต่พอหมด แก้วใหม่ก็ตามมาติดๆ ทั้งอเล็กซานดร้าและวาเรียช่วยกันคะยั้นคะยออย่างสนุกสนาน สองนางแบบสาวไม่สะทกสะท้านกับปริมาณแอลกอฮอล์แค่นี้ แต่คนไม่เคยดื่มนี้สิ พอแก้วที่สามที่สี่ก็เริ่มตาปรือมองหาที่นั่งซึ่งเหมือนวาเรียจะมองออก

“ดูท่าแนนี้จะมีแล้ว เดี่ยวฉันพาไปส่งห้องก่อนนะ แล้วจะกลับมาสนุกกับเธอต่อ”

วาเรียทำหน้าที่เพื่อนร่วมห้องที่ดี ช่วยพุงนางแบบลูกครึ่งไทย-รัสเซียออกจากห้องจัดเลี้ยง ขณะที่นางแบบคนอื่นกำลังสนุกสนานเต้นโยกย้ายส่ายสะโพกอย่างเมามัน ไม่มีใครสนใจนางแบบสองคนที่เดินออกจากประตูห้องจัดเลี้ยง

คริสลล์เดินกลับมาหาเอเดียน่า เห็นเธอกำลังสนุกสนานอยู่กับเพื่อนร่วมวงการ และมีชายคนหนึ่งนั่งข้าง เขายิ้มมุมปาก คงคิดว่าเขาหายไปกับผู้หญิงอื่น ถึงได้หัวนเส่นให้ผู้ชายคนนั้น เอเดียน่าเป็นคนมั่นใจในเสน่ห์ของตัวเอง เธอกำราบผู้ชายหลายคนได้ ยกเว้นเขาที่ทำให้เธอรู้สึกทำทนายและตามติด ส่วนเขาคิดว่าเธอช่วยเรื่องงานประชาสัมพันธ์บริษัทได้ และเอเดียนามีดีตรงที่ไม่่วนวายวอดตามวินเวียกให้เขารำคาญ เธอแอบไปจัดการผู้หญิงที่เข้ามาพัวพันกับเขาลับหลัง ซึ่งทำให้เขาไม่ต้องเหนื่อยจัดการผู้หญิงที่คิดจะก้าวก่ายชีวิตเขาเกินที่ตกลงไว้ ในวันที่ยังไม่ลงหลักปักฐานกับผู้หญิงคนไหน เอเดียนาก็เหมาะจะคบไว้เพื่อผลประโยชน์ซับซ้อนหลายอย่าง

“เห็นนาถลัดตาหรือเปล่า” เขาถามอังกะเรที่เดินมาเฝ้าด้านหลัง

“หายไปแล้วครับ คงกลับขึ้นห้องตามปกติ”

“อือ...”

“เจ้านายจะกลับหรือเข้าไปหาคุณเอเดียน่า” อังเดรเห็นภาพที่เจ้านายเห็นเช่นกัน

“นายกลับก่อนได้เลย ค่ะฉันมีนัด”

ว่าแล้วคีริลล์ก็ก้าวตรงไปที่ลิฟต์ บางทีผู้หญิงรอบกายเขาก็ควรวางไว้แค่คุณนอนชั่วคราจริงๆ

ร่างกลมกลึงมีส่วนเว้าโค้งเด่นเน้นตรงเนินปทุมมาทั้งสองเต้า แม้จะเอบาง แต่ส่วนนอกเต่งตึงเสียดจนคนเพศเดียวกันอย่างวาเรียยังนึกอิจฉา

“ช่วยไม่ได้นะแนนนี่ เธอมาอยู่กับผู้ชายของตัวเอง คีริลล์ต้องการเธออยู่แล้ว เขาน่าจะตอบสนองความร่าเริงของเธอได้ดี ส่วนอิวานอฟเป็นของฉัน หล่อนไม่มีสิทธิ์ยุ่ง” เธอเอ่ยกับร่างไร้สติเปล่าเปลือยบนเตียงกว้างด้วยน้ำเสียงเจ็บแค้น แสยะยิ้มอย่างสะใจเมื่อแผนการของเธอกำลังจะสำเร็จ

คงต้องขอบคุณสวรรค์ที่เมตตาให้เธอได้เป็นเพื่อนร่วมห้องกับนาถลัดดา และผู้หญิงคนนี้ก็ซื่อเกินจะทันเล่ห์เหลี่ยมของเธอ แค่ว่าตีด้วย แสดงความจริงใจอย่างใสซื่อ หล่อนก็เชื่ออย่างมกมาย ประสบการณ์ร้ายๆ ตลอดสิบปีในวงการนางแบบคงไม่เพียงพอจะหล่อหลอมให้นาถลัดดาแกร่งและทันคน

“อยากรู้รึน้า ถ้าคุณเห็นภาพเคลื่อนไหวของนางนี้ ยังจะเกิดทุนไว้เหนือหัว วิ่งไปหามันทุกครั้งที่ได้รับโทรศัพท์จากนางนี้อีกไหม หรือถ้าคุณคิดจะรับของเหลือเดนจากคีริลล์ ฉันก็จะขี้มนให้แลก เอาให้ผู้หญิงคนทั้งวงการไม่ได้ ซึ่ง...มีคนพร้อมจะบดขยี้แกอยู่แน่ๆ นางลัดดา”

กล้องถ่ายภาพเคลื่อนไหววางซ่อนติดไว้กับขาโต๊ะเครื่องแป้ง ด้านขวามือ คนวางก้มลงมองเห็นเรือนร่างบนเตียงชัดเจน และยิ้ม สะใจเมื่อแผนร้ายกำลังจะสำเร็จ

“เปิดไฟหัวเตียงไว้ดีกว่า” วาเรียพิมพ์่า เพราะกลัวว่าภาพเคลื่อนไหวจะเห็นไม่ชัด แต่แล้วก็เปลี่ยนใจไม่กดเปิดไฟหัวเตียง คีร์ลล์ คงกดเปิดไฟเอง เมื่อสัมผัสได้ว่าผู้หญิงที่นอนอยู่ไม่ใช่เธอ

ไฟในห้องปิดหมดทุกดวงเมื่อวาเรียเดินมาถึงประตูห้อง หญิงสาวยิ้มร้ายเมื่อถึงบานประตูห้อง 519 ปิดเรียบร้อย แล้วก้าวไปยังห้องพักของเธอที่ห้อง 520

เวโรนิกา ลูกสาวคนเล็กของ โบริส ยูราซอค นั่งหน้าบูดบึ้ง อยู่ในรถลีมูซีนคันหรู ตลอดงานเลี้ยงวันเกิดอายุครบหกสิบปีของ แอนตัน ซาโกเยฟ อดีตประธานบริษัทซีคอฟกรุ๊ป เธอมองหาแต่ลูกชาย คนโตของเจ้าของวันเกิดซึ่งไม่มีแม่แต่เงา ไม่คิดว่าคีร์ลล์จะใจดำไม่มางานวันเกิดบิดาตัวเอง

“กระพืดกระพืดอะไรนักหนา ไม่เจอพี่เขารวันนี่ โอกาสหน้า ก็ได้เจอ” คริสเตียน่ากระซิบเอ็ดบุตรสาว ซึ่งนางอั้งแต่อยู่ในงานเลี้ยง

“ก็หนูอยากเจอพี่คีร์ลล์นี่คะ หลายปีแล้วนะคะ ที่ไม่ได้เจอหน้ากัน” เวโรนิก้าบ่นอย่างหงุดหงิด เธอยกเลิกนัดหนุ่มจากฝรั่งเศสเพื่อมาเจอกับคีร์ลล์ในงานนี้ ซึ่งมีเพียงปีละครั้งเท่านั้น

โอกาสจะได้เจอคีร์ลล์นั้นยากมาก ชายหนุ่มต้องเดินทางไปประเทศนั้นประเทศนี้ตลอดเวลา และตามข่าวที่เห็น คีร์ลล์กำลังวิ่งรอกกับสาวสวยมากหน้าหลายตา ถ้าเธอไม่รีบสานสัมพันธ์ โอกาสหมดสิทธิ์ครอบครองมีสูงมาก โดยเฉพาะช่วงนี้ชายของแบรนดบอนนี่ เกาะติดหนีบ ซึ่งถ้าเธอไม่รีบจับจองคงถูกยายนั่นแย่งไปครอง

“ไม่ต้องหงุดหงิดไป อีกไม่นานคุณพ่อจะจัดงานฉลองครบ หกสิบปีบริษัท เวลานั้นคีร์ลต้องมาร่วมงานแน่นอน และคุณพ่อจะ ทวงถามเรื่องหมั้นของเรากับลูกชายตระกูลซาโกเยฟ”

“คุณแม่อีกหลอกหนูแบบนี้ทุกปี ก็ครั้งแล้วคะที่พลาด ปีที่แล้ว คีร์ลก็ส่งลูกน้องมาแทน” เวโรนิก้ายังไม่หยุดบน

“เวโรนิก้า แต่ที่ลูกไม่เคยเจอคีร์ลเป็นเพราะลูกไปเที่ยวกับ เพื่อนๆ ไม่ใช่ที่ลูกจะหงุดหงิดเรื่องนี้ แม้ว่าลูกเอาเวลาไปจัดการ สะสางเรื่องหนุ่มๆ ของตัวเองดีกว่า คีร์ลกลับมาออสโกหนูจะได้พร้อม ให้พี่เขาดูตัว” คริสเตียน่าบอกน้ำเสียงราบเรียบ

เวโรนิก้าคือลูกสาวคนเดียวของเธอกับ ไบริส ยูราชอค เจ้าของ บริษัทปิโตรเลียมของรัสเซีย ด้วยความเป็นลูกคนเดียวทำให้เวโรนิก้า ค่อนข้างเอาแต่ใจ จะเอาอะไรต้องได้ และสิ่งที่เวโรนิก้าอยากได้ตอนนี้ คือ ตำแหน่งภรรยาคีร์ล

แม้คีร์ลจะไม่อยู่ที่มอสโก แต่ข่าวของเขาขึ้นหน้าหนึ่งนิตยสาร กอสซิปทุกวัน มีข่าวควบกับนางแบบ ดารา ไฮโซที่ฟากฝั่งยุโรปแทบ ทุกวัน และคนที่เป็นประจำเดินให้คริสเตียน่ากังวลตอนนี้คือ ‘เอเดียน่า’ ทายาทเสื้อผ้าแบรนต์ดัง ผู้หญิงคนนั้นทั้งเก่ง รวย สวย หากเทียบกับ ลูกสาวที่รวยอย่างเดียวนั้น ช่างเป็นเรื่องน่าหวั่นใจว่าคีร์ลจะไม่มอง เวโรนิก้าที่เอาแต่เที่ยวเตร่ ใช้ชีวิตคุณหนูไปวันๆ

แต่สิ่งที่สร้างความหวังให้ตระกูลยูราชอคคือคำมั่นสัญญาของ แอนตันที่เคยพูดไว้ตั้งแต่ลูกๆ ยังเด็กว่าจะต้องสองตระกูลให้แน่นแฟ้น ด้วยลูกๆ

“เรื่องนั้นไม่ต้องห่วงหรอกคะ หนูสะสางได้ แต่เมื่อไหร่ที่คีร์ล จะกลับมามอสโก หรือหนีไปอยู่ยุโรปเพื่อเลี่ยงคำมั่นสัญญา...”

“แม่มไม่คิดว่าคีร์ลจะหนี แต่คงอยากใช้ชีวิตโสดให้เต็มที่ก่อน” เรื่องสัญญาที่ผู้ใหญ่เคยพูดกันเล่นๆ นั้น คริสเตียน่าเองก็ไม่มั่นใจว่า

ลูกๆ ของแอนตันจะรับผิดชอบคำพูดที่บิดาเอ่ยไว้ เพราะคุณแล้วทั้งคีร์ลส์ และอาเมเทียต่างมีความมั่นใจในตัวเองสูงมาก

“ใช่ค่ะ ใช้ชีวิตโสดเต็มทีมาก เมื่อวานเพิ่งจะมีข่าวว่าออกจากโรงแรมพร้อมนักร้องรางวัลแกรมมี่ แต่ยังไม่ถึงหกวันแล้วแต่ หนูจะต้องได้เป็นภรรยาของคีร์ลส์ ไม่มีวันยอมให้ผู้หญิงคนอื่นได้ครอบครองเขา”

เวโรนิก้าเอ่ยเสียงดัง ยิ่งเห็นข่าวคีร์ลส์ ยิ่งอยากจะครอบครองเพื่อเอาชนะสาวคนอื่น คนอย่างเวโรนิก้าต้องได้สิ่งที่ดีที่สุด แม้แต่สามีก็ต้องดีและเหนือกว่าคนอื่น

“แม่จะทำให้ลูกสมหวัง”

คริสเตียน่าตามใจลูกสาวทุกอย่าง ไม่ว่าสิ่งนั้นจะผิดหรือถูก เพียงแค่เวโรนิก้าต้องการ เธอก็จะบันดาลให้ลูกสาวสมหวัง และตอนนี้ก็ได้แต่เฝ้าภาวนาให้คีร์ลส์กลับมอสโก เพราะชายหนุ่มค่อนข้างเอาแต่ใจไม่แพ้ลูกสาวเธอ หากคีร์ลส์ไม่ยอมเดินตามเกมผู้หญิงใหญ่ ใครเล่าจะบังคับเขาได้

เมื่อสองแม่ลูกก้าวเข้ามาในบ้าน ประมุขของคฤหาสน์ก็
เงยหน้ามองและสบตาภรรยาคุ้ยคิดแต่ไม่เคยร่วมกันคิดสักครั้ง ปล่อยให้เขาทำงานหามรุ่งหามค่ำ เวโรนิก้า ลูกสาวที่หน้าจะช่วยแบ่งเบาภาระได้บ้างก็เอาแต่เที่ยวเตร่ เรียนไม่จบสักปริญญา เอาแต่ฉลากเงินไปกับหนุ่มๆ ที่หวังจะได้เป็นชายของตระกูลดยุราซอค

“ทำไมคุณพ่อทำหน้าที่เครียดจังคะ หนูเห็นแล้วปวดหัว ไปนอนดีกว่า” เวโรนิก้าเอ่ยแล้วเลี้ยวขึ้นชั้นบน กลัวจะถูกบิดาอบรม

“สรุปลูกสาวคุณจะไม่เรียนให้จบจริงๆ ใช่ไหม” ปีนีเวโรนิก้าอายุครบยี่สิบสาม แต่หยุดเรียนตั้งแต่เข้าศึกษาปีแรก แล้วเอาแต่เที่ยวเตร่ไปวันๆ พอเงินหมดก็แบมือขอ

“ก็ลูกไม่อยากเรียน คุณจะไปบังคับแก้ทำไม ทรัพย์สินสมบัติเรา

มากมาย ถึงไม่มีปริญญาลูกก็มีเงินเลี้ยงตัวเอง”

โบริสถอนใจแรง แม่เป็นแบบนี้ ลูกถึงไม่เอาไหนเช่นนั้น

“แล้วใครจะรับช่วงต่อกิจการของเรา” ประธานโกลฟรอมกรูป
เอ่ยถามภรรยาพร้อมมองใบหน้าที่สับสนไปทางอื่น

“ก็ลูกเขยเราไงคะ ถ้าคุณอยากมีคนรับช่วงต่อกิจการ ก็เร่งให้
คีริลล์แต่งงานกับลูกเราสิ”

“หึๆ คีริลล์แม้จะเพลย์บอยเจ้าชู้ แต่เขาก็มีสมองนะ คงไม่เอา
ลูกสาวเราไปเป็นภรรยาเพื่อเลี้ยงไปจนแก่หรอก” คนเป็นสามีตอกกลับ
ภรรยา

เขารู้ว่าผู้ชายในตระกูลซาโกเยฟนั้นเจ้าชู้มากรักทุกคน แต่ว่า
สิ่งหนึ่งที่มีมากกว่าความเจ้าชู้คือความรับผิดชอบในหน้าที่การงาน
เพื่อนสนิทอย่างแอนตันกว่าจะหยุดอยู่ที่แม่ของลูกก็โอดโณงกับสาว
งามมากมาย และเมื่อเลือกจะหยุดชีวิตโสด แอนตันก็คัดสรรสาวที่ทั้ง
สวยและเก่ง ไม่ใช่จับเอาใครก็ได้มาเป็นภรรยาชีวิต

เวโรนิก้าไม่มีสิ่งใดคู่ควรกับการเป็นสะใภ้ตระกูลซาโกเยฟสัก
อย่าง และได้ข่าวว่าตอนนี้คีริลล์คงอยู่กับ เอเดียน่า เจนเนอ ทายาท
ของแบรนดี้บนนี้ ผู้หญิงคนนั้นเพียบพร้อมเหมาะสมกับการเป็น
ภรรยาของชายหนุ่มมากกว่าลูกสาวของเขา

“แต่ไม่ว่ายังไงก็ตาม คุณต้องทำให้ลูกสาวเราได้แต่งงานกับ
คีริลล์” คริสเตียน่าปีบบังคับสามีทั้งน้ำเสียงและแววตา ตลอดเวลาที่
ครองคู่ใช้ชีวิตร่วมกันมา โบริสตามใจภรรยาตลอด

“เรื่องนี้คงยากแล้วละ เพราะคีริลล์ไม่ใช่ผู้ชายที่จะยอมให้
พ่อแม่จู่โจม”

“คุณรู้ไหม เวโรนิก้าต้องการคีริลล์มาก ถ้าลูกไม่สมหวังคง
ร้องไห้ฟูมฟาย คุณจะทนเห็นภavnนั้นได้หรือไง” คนเป็นภรรยาเล่นบท
โศกหวังกล่อมให้สามียอมทำตาม

“แค่เรื่องบริษัทผมก็เครียดมากพอแล้ว ไม่อยากเอาเรื่องไร้สาระแบบนี้มารกสมอง”

“อะไรนะ! นี่คุณพูดว่าเรื่องของคุณเป็นเรื่องไร้สาระหรื ถ้าบริษัทมันหนักหัวคุณนักก็ขายๆ ไปบ้างสิ บอกไว้เลยว่าฉันกับลูกไม่มีทางไปทำงานแน่นอน ถ้าคุณเหนื่อย ไม่ไหวก็ขายไปซะ”

“นี่คุณคิดได้แค่นี้หรือไง บริษัทของตระกูลผมตกทอดมาที่รุ่นผมไม่มีวันยอมให้ล้มละลายในรุ่นผมแน่นอน” น้ำเสียงโบริสแข็งกร้าว นักโหรากรยาคุชีวิต คริสเตียน่าไม่เห็นคุณค่าบริษัทเก่าแก่ของตระกูลเขา ที่ทำเงินเลี้ยงดูทุกคนในตระกูลให้สุขสบาย

“ถ้าไม่อยากล้มละลาย ก็เรียกลูกสาวนอกจริตของคุณมาดูแลต่อสิ เซอะ มันคงจะกลับมาหรอกนะ” เมื่อถูกสามีตวาดใส่อย่างที่ไม่เคยทำมาก่อน คริสเตียน่าก็ระเบิดอารมณ์สวนกลับ เอ่ยถึงบุตรสาวคนโตของโบริสที่เกิดจากภรรยาคนไทยอย่างกราดเกรี้ยว และเชื่อมั่นว่า ‘นาตาชา’ ไม่มีวันกลับมาดูดำดูดีตระกูลยูราซอคแน่นอน

ร่างที่ยืนประจันหน้าภรรยาทรุดนั่งบนโซฟา หางตาเห็นคุชีวิตเดินหนีขึ้นชั้นสอง สองมือเหี่ยวงอแน่นอย่างเจ็บปวด เขาไม่เคยเอ่ยถึงบุตรสาวคนโตมาร่วมสิบปี และไม่อยากให้ใครเอ่ยถึง เพราะได้ฟังคราใดความรู้สึกผิดก็อัดแน่นท่วมท้นจนไม่อยากจะเห็นความสุขสบายของภรรยากับลูกสาวคนเล็ก ซึ่งนาตาชาไม่เคยได้รับ แต่เพราะทิวเขาจึงไม่ติดต่อลูกสาวคนโตซึ่งทะเลาะกันไม่ต่างจากลัดดา นาตาชาได้เลือดแม่มาเต็มร้อย

“จะทำอย่างไรดี” โบริสพึมพำอย่างเคร่งเครียด มองความเงิบเหงารอบกายแล้วน้ำตาซึม นี่คือนิโทษจากพระเจ้าหรือไร

3

คีร์ลล์ก้าวเข้ามาในห้อง 519 และยืนนิ่งเมื่อภายในห้องนั้นมืดมิด พอปรับสายตาเข้ากับควมมืดได้ เขาก็เห็นเรือนร่างอวบอ้วนนอนระทวยอยู่บนเตียง มุมปากเขายกยิ้ม เดาะปลายลิ้นอย่างสนุก เขากับวาเรียเชื่อว่าไม่เคยทำกิจกรรมหวมแบบนี้

กระดุมเสื้อถูกปลดระหว่างเดินไปที่เตียง เขาก้าวขึ้นไปแล้วนั่งคร่อมเรือนร่างที่บิดไปมาราวกับถูกเปลวไฟเผาผลาญ

“ทำผมร้อนแล้วหนิมานอนแบบนี้ ไม่ค่อยแฟร์นะ” เขาแกล้งว่าแล้วก็มองหาซอกคอหอม

“เปลี่ยนน้ำหอมรี” ชายหนุ่มชวนคุย กลิ่นของวาเรียในตอนนีไม่เหมือนเมื่อครู่ หรือว่าเขาจะอาบนํ้ารอ ชายหนุ่มคิดแล้วยิ้มกว้าง เพราะเธอรู้ใจเขาและไม่่วนวายนี้ละทำให้เขาตัดสินใจมาตามคำเชิญ รู้ว่าวาเรียไม่ใช่ผู้หญิงที่จะดื้อรั้นเรียกร้องเกินขอบเขตคู่ควง เสรีกิจบนเตียงก็ตัวใครตัวมัน บางทีเขาก็คิดว่าวาเรียมีผู้ชายที่เธอต้องการอยู่แล้ว เขาอาจเป็นแค่รายทางของเธอ เขาให้งานเธอ เธอให้ความสุขบนเตียงแก่เขา เป็นหนึ่งธุรกิจที่เขาชอบทำกับนางแบบสาว

ชายหนุ่มแนบริมฝีปากลงบนไหล่เปลือย เหมือนวาเรียจะพร้อมสำหรับเขา หญิงสาวบิดกายเมื่อฝ่ามือหนักอึ้งกอบกุมอกอิม ในเมื่อเธอ

ปลุกความต้องการแล้วเดินหนี เขาก็จะแกล้งให้เธอรวดร้าบบ้าง

คีร์ลล์เอื้อมมือไปคลำจะกดเปิดไฟหัวเตียง แต่เปลี่ยนใจไม่มองหน้าวาเรียดีกว่า ลองจินตนาการเป็นผู้หญิงที่หนีไปอย่าง ‘นาถลัดดา’ น่าจะทำให้กิจกรรมบนเตียงคืนนี้สนุกสุดเหวี่ยง

“อือ...” ร่างบางได้ผ้าห่มผืนหนาครางอย่างหงุดหงิด เมื่อตอหนดครูดไต่แถวเนินอกอวบอิมส์สร้างความร้อนวาบวาม ยิ่งยามที่ปลายลิ้นตัวตรงเม็ดชมพูเข้ม แผ่นหลังบางยิ่งโค้งแอ่น แต่พอดั่งตัวหนักกลายเป็นยัดยอดอกให้ปลายลิ้นเรียวได้สัมผัสแนบชิดยิ่งขึ้น

ร่างกายเธอร้อนและเจ็บหน่วงคล้ายว่ามีไฟลุม ทรมานจนอึดอัด แต่พอดูถูกสัมผัสกลับเรียกร้องอยากให้คนบนร่างทำมากกว่านี้ ช่วยให้อาการอึดอัดนี้ได้แตกซ่านเสียที อาการคล้ายครึ่งหลับครึ่งตื่นเหมือนฝันที่ช่างทรมานเสียเหลือเกิน เธออยากปลดปล่อย คนกำลังคิดว่าฝันพิมพ์ากับตัวเอง บิดกายตื่นเร่าหาท่านอนที่จะช่วยบรรเทาความทรมาน

“ไม่คิดจะช่วยกันบ้างเหรอ” เสียงกระซิบพร่ำดังข้างใบหูที่เขาสอดปลายลิ้นเข้าไปตวัดจนคนร่างบางส่งเสียงคราง

“อือ...” เสียงเธอแผ่วเหมือนกำลังฝันว่ามีชายหนุ่มเข้ามาโรมรัน และในความฝันเธอยากให้เขาช่วยบรรเทาความปวดร้าวกกลางร่าง อยากให้มือเขาแตะสัมผัสแน่นหนัก ความร้อนวาบวามนี้จะได้หายไปเสียที พอดิดได้เช่นนั้นมือบางก็คว้ามือที่คดลึงนวดอกอวบแล้วจับลูบไปตรงจุดที่เธอกำลังปวดและร้อนผ่าวราวไฟเผา นี่คือการฝันที่เหมือนจริงมาก...นาถลัดดาคิดขณะพลิกตัวขยับให้มือนั้นได้ช่วยลดความร้อนวอดร้าวนกายนี้

เจ้าของฝ่ามือยืมชิตเนินอกเธอ และภูสันจุมูกลากยาวตั้งแต่เนินอกมายังลำคอแล้วกดแน่น สูดกลิ่นหอมแปลก รู้สึกสดชื่นยามได้ดอมดม ไม่น่าเชื่อว่าสบูที่วาเรียใช้จะล้างกลิ่นกายสาวกร้านโลก ทำให้

เขารู้สึกเหมือนว่ากำลังนอนกับสาวบริสุทธิ์

“ร้อน อือ...” คนร่างบางพูดเสียงแผ่ว พร้อมกอดฝ่ามือเข้ากับหน้าท้องแบนราบที่เปลือยเปล่า

คีร์ลส์คิดว่าวาเรียเตรียมพร้อมเสมอ ไม่ต้องให้เขาเสียเวลาปลดเปลื้องอารมณ์ของเธอ แล้วเขาจะเสียเวลาทำไม ชายหนุ่มยัดตัวแล้วดึงเสื้อออกจากกายก่อนเหวี่ยงไปทั่ว และมีบางชิ้นไปตกบนโต๊ะเครื่องแป้ง

ชายหนุ่มก้มหน้าลงหาเสื้อผ้าบางแล้วมอบจับหวามแบบที่เคยทำ ไม่มีความนุ่มนวล เขาจับเพื่อเรียกร้องและปลุกเร้า แต่เขารู้สึกถึงความแปลกประหลาด...เหมือนวาเรียจับไม่เป็น ทว่าเธอตอบรับเขาคลายกับหิวโหย กินอย่างตะกละตะกราม

“ไม่ต้องปลุกเร้าให้เสียเวลา ของเคยๆ” มือที่บีบขยำเคล้นทรงอกเลื่อนมาจับสองขาเรียวแล้วดันขึ้นสูง เปิดช่องว่างให้เขาพาตัวเข้าไปอยู่ตรงกลาง ชายหนุ่มใช้เข้าทรงตัวแทนที่มือแล้วลูบเนินเนื้ออวบอิมเบาๆ ก่อนจะกรีดกลางเกสรนารีด้วยนิ้ว

“อา...” เสียงครางดังลั่นเมื่อปลายนิ้วแกร่งค่อยๆ แทรกเข้าสู่ใจกลางเกสร

คนฟังยืมเหยียดแล้วสอดแทรกเข้าไปสุดนิ้ว

“อืม!”

เหมือนการกระทำของเขาทำให้วาเรียเจ็บ...ชายหนุ่มคิด แต่คนที่โกลนไถอย่างวาเรียหรือจะเจ็บ นี่อาจเป็นมารยากระตุนให้เขาต้องการมากกว่า

“หึๆ แสดงเก่งจังเลยวาเรีย เราสองคนเล่นเกมขี้มำกันมากี่รอบแล้ว”

เขาพูดขณะที่ปลายนิ้วก็สอดแทรกตามจังหวะที่คนร่างบางสะดุ้งบิดกายอย่างทรมาน มือบางเลื่อนมาจับข้อมือเขาตรงจุดสอด

ประสาน แต่ถูกคิริลล์ดึงรวบไว้ ความจำเริญมากขึ้นจนคิริลล์ถอนปลาย นิ้วแล้วเลื่อนสองมือไปกุมอกอวบ ขณะที่อาวุธของเขาจ่อเข้าหารวงผึ้ง ที่กลั่นน้ำหวานเอ่อพร้อมรับการสอดประสาน

“โอ๊ย! ฉันทเจ็บ ออกไป!”

เสียงกรีดร้องดังลั่น เมื่อเนื้อกายแกร่งสอดแทรกอย่างแรงและ สุดปลาย คนที่ปวดร้าวเพราะความอึดอัดราวมีอารมณ์บางอย่างสะสม ไว้เกินจะเก็บกักจึงร้องออกมาอย่างเจ็บปวด ดวงตาวหวานเบิกกว้าง นี่ ไม่ใช่ความฝัน สองมือของเธอทุบกำพวงเนื้อที่แนบชิดอวบ พอมัน ไม่ขยับก็เปลี่ยนเป็นวงฝ่ามือแล้วกรีดปลายเล็บลากตามแผ่นหลังของ เขายามรับรู้ว่าจะเกิดอะไรขึ้น ทว่าเพียงแค่ชายคนนั้นขยับกาย อารมณ์ วาบหวนมาก็แตกซ่าน ภายในกายที่อึดอัดเบาโหวงคล้ายกับว่าความ ร้อนวูบวาบสลายหาย เหลือไว้เพียงอารมณ์หวนที่ช่วยให้เธอผ่อนคลาย ไม่ทรมานเหมือนเมื่อครู่ แต่นี่มันไม่ถูกต้อง เธอหายจากอาการ อึดอัดและร้อนผ่าวเพราะมีใครบางคนสอดประสานร่างกาย ความสว ของเธอกำลังถูกฉีก

ไม่ใช่แค่नाถลัดตาที่ตกใจ คิริลล์เองก็รู้สึกถึงความแปลก ประหลาดนั้น ‘บัดซบ’ คือคำที่ชายหนุ่มสบถในใจ ได้ร่างเขาไม่ใช่ วาเรี่ยนนอน แล้วเป็นใคร ชายหนุ่มอยากจะถอดถอนกาย แต่เขา ทรมานเกินกว่าจะทำเช่นนั้น เขาขบขันเพื่อให้สาวได้ร่างได้ปรับตัว มือ ก็เลื่อนมากุมอกแล้วขย่ำอย่างแรง บีบแน่นจนคนร่างบางส่งเสียง และ เพียงไม่นานเจ้าของเอวบางก็ขยับกายจนตัวตนของเขาที่แสนร้าวราน หนักเพราะถูกภายในของเธอตอดแฉ่

“อื้อ!” เขาคำรามลั่น อยากเปิดไฟเพื่อดูหน้าหญิงสาว แต่ถ้า ทำเช่นนั้นเกมสวาทนี้อาจจะสะดุด ชายหนุ่มขอปลดปล่อยให้เสร็จสิ้นแล้ว ค่อยว่ากัน

ร่างที่นอนนิ่งขยับกายทำให้ฝ่ามือที่อยู่บนแผ่นหลังเขาหยุดกรีด

ปลายเล็บ เปลี่ยนเป็นลูปได้แล้วยึดแผ่นหลังเขาไว้เมื่อชายหนุ่มทำเหมือนจะถอนตัว

“ไม่ต้องห่วง ยังไม่เสร็จ ไม่ถอยแน่” เขาคำรามเสียงต่ำเมื่อมือทั้งสองของหญิงสาวกดสะโพกเขาแน่น

คีร์ลิสส์ไม่คิดอะไรอีกแล้ว เขาสอดประสานอย่างหนักหน่วง ไม่สนใจด้วยว่ารังผึ้งนี้ยังไม่มีภมรตัวใดได้เข้าไปชิมลิ่มรสหวาน เพิ่มแรงโรมรันหนักหน่วงตามความร่าเริงระบมที่อยากปลดปล่อย และสาวที่นอนบิดกายตอนนี้ก็ตอบสนองเขาเหมือนเธอเองก็อยากระบายบางอย่างออกมา

ร่างกายเธออาจบริสุทธิ์ผุดผ่อง แต่การเรียกร้องของเธอคล้ายกับสาวที่ผ่านประสบการณ์ ซึ่งหญิงสาวจะมีอารมณ์แบบนี้ได้มีเพียงอย่างเดียว...เธอโดนวางยา วาเรียเล่นงานเขาเสียแล้ว

แรงเสียดสีสร้างความหวมที่ดีขึ้นจนหน้าอกอวบยกสูงขึ้นจากที่นอน ก่อนจะทั้งตัวหมดเรี่ยวแรงยามที่อารมณ์หวมแตกซ่านทั้งกาย

“อืม!” ชายหนุ่มยังคงควบมั่วอย่างเร็วรี่ กระแทกกระทุ้งอย่างหนักหน่วงเพื่อตามไปแตะขอบฟ้า หลังส่งหญิงสาวถึงฝั่งฝัน

เธอเหนื่อยเหลือเกิน นี่คือการคิดสุดท้ายก่อนที่นาถลัดดาจะหลับตาแน่นิ่ง ไม่รู้ว่าเกิดอะไรขึ้น แต่ตอนนี้เธออยากหลับเพื่อฝันต่อ นี่ไม่ใช่เรื่องจริง ดวงตาหวานค่อยๆ หลับพริ้ม เธอเหนื่อยกายเมื่อชายในเงามืดปลุกเร้า แถมสารอะไรบางอย่างในเครื่องดื่มนั้นก็กระตุ้นให้เธออยากพัก เธอไม่ควรดื่มของมึนเมาเลย

เมื่อลมหายใจกลับมาเป็นจังหวะเบา ไม่ถี่รัวเหมือนตอนที่เขาส่งตัวเองปั่นขึ้นสวรรค์ชั้นเจ็ด คีร์ลิสส์ก็ผงกหัวขึ้นจากอกรวบอ้อม มือหนาเคลื่อนไปที่คอมไฟแล้วกดเปิดด้วยใจจะทิก

“นาถลัดดา” เขาคิดว่าเสียงของตัวเองดัง แต่มันกลับแผ่วเบาเหลือเกินเมื่อชายหนุ่มเห็นใบหน้าหญิงสาวที่นอนสลบสิ้นเรี่ยวแรงได้

ร่างแกร่ง

เขาขบสันกรามดังกรอด วาเรียเล่นแรงไปแล้ว เขาคิดอย่าง
ดุเดือด แต่พอเห็นอกอวบกับเรือนร่างที่เคยสะอาดก็ยิ่งกริมนั่นเป็น
เรื่องมหัศจรรย์จริงๆ ที่เขายังได้เจอหญิงสาวบริสุทธิ์ผุดผ่อง แถมทุก
อย่างที่ไม่เคยคิดว่าจะได้พบยังเจออยู่ในร่างกายนางแบบสุดเซ็กซี่ ที่
เดินแบบโชว์เรือนร่างเกือบเปลือยมาหลายงาน ภาพถ่ายที่เขาเคยเห็น
ก็สุดจะบรรยายว่ามันวาบหวิวแค่ไหน

“เรามีเรื่องต้องเคลียร์กันยาวนานลัดดา”

ชายหนุ่มก้มกระชับข้างไบหูเธอแล้วได้ริมฝีปากไปตามแก้ม
เนียน อยากจะชิมรสหวานของกายสาวอีกสักครั้ง แต่เขาจะกลายเป็น
วายร้ายแสนชั่วที่ลึกลับคนสลบ

“ยังมีเวลา คุณหนีไม่พ้นแล้ว คุณเป็นของผม”

อิวานอฟ คาริน หันใบหน้าคมสันมองรอบกาย เขานั่งรอ
ภายในที่พักของสายการบินมาร่วมครึ่งชั่วโมง เห็นผู้คนมากมายเดิน
ผ่านไปมาในท่าอากาศยานลอนดอนฮีทโธรว์ แต่ไม่มีวี่แววว่าญาติสาว
จะปรากฏตัว โทร เข้าโทรศัพท์มือถือก็ไม่รับสาย ซึ่งมันผิดปกติไม่น้อย
แต่ไม่รู้จะตามหาตัวนางลัดดาได้จากที่ไหน

“หายไปไหนนะเนี่ย ตกลงจะไปเมืองไทยกับพี่ไหม” ชายหนุ่ม
พิมพ์ขณะยกนาฬิกาดูเป็นรอบที่สิบ วันนี้เขาต้องเดินทางไปดูงานที่
ภูเก็ต โรงแรมที่นั่นกำลังจะเปิดตัว ชายหนุ่มไม่อยากให้มีอะไรผิดพลาด
จึงต้องไปดูด้วยตัวเอง และเอ่ยชวนนางลัดดาไปกับเขาเพราะอยาก
กล่อมน้องสาวให้เลิกทำงานในวงการนางแบบแล้วกลับมาเรียนรู้งาน
ของตระกูล แม้ว่าที่ผ่านมาลุงโบริสจะไม่พูดตรงๆ ว่าให้เขาทำเช่นนี้
แต่สายตาท่านบอกหลายครั้ง ท่านเริ่มเอ่ยถึงบุตรสาวที่ไม่เคยพูดถึง
มาสิบปีถึงขั้นจ้องสั่งให้เขากล่อมน้องสาว เขาคิดว่านี่เป็นโอกาสที่จะสาน

รอยร้าวระหว่างสองพ่อลูก

“ถ้าเธอไม่ปรากฏตัว พี่จะไม่ตามแล้วนะ โทร. จนมือหงิกแล้ว”

คนที่อิวานอฟกำลังนึกถึงค่อยๆ กะพริบตา รู้สึกปวดร้าว

และเปลี่ยไปทั้งร่าง ดวงตากกลมโตมองเพดานห้องอันคุ้นเคย พยายามจะขยับตัว แต่เหมือนมีของหนักทับตั้งแต่เอวลงไปถึงต้นขา

หัวใจสาวเต้นตึกตัก ลางสังหรณ์ไม่ได้เกิดขึ้นเพียงแค่เห็นท่อนแขนวางทาบทับ ไม่เพียงเท่านั้น ร่างกายเธอยังไม่มีเสื้อผ้าสักชิ้น มันเกิดอะไรขึ้น ดวงตากกลมโตกะพริบถี่ไต่หยดน้ำที่เอ่อคลอ นางลัดดาไม่กล้าหายใจแรง กลัวคนหลับสนิทด้านหลังจะตื่น ซึ่งนั่นคงไม่ดีต่อตัวเธอ

หญิงสาวค่อยๆ ยกฝ่าแขนเขาก่ออย่างแผ่วเบา พยายามกับแขนเคลื่อนไหวออกไปเธอก็กระเถิบหนีห่าง เธอตัวสั่นเพราะแรงสะอื้นที่ไม่มีเสียง ร่างกายรวบรัดอย่างทรมาน แต่นั่นน้อยมากเมื่อเทียบกับหัวใจ ไม่มีอีกแล้วความภาคภูมิใจ ไม่เหลืออีกแล้วศักดิ์ศรีถูกผู้หญิงแต่ใครกันเล่าที่ทำร้ายเธอได้ขนาดนี้

ความเข้มแข็งที่เหลือน้อยนิดผลักดันให้เธอมีความกล้า หญิงสาวค่อยๆ หันมองไปหน้าคนที่หลับสนิทบนเตียง

“...” เธอยกสองมือขึ้นปิดปาก กลัวเสียงเคื่องแค้นจะหลุดไปปลุกว้ายร้ายคนนั้น

ร่างกายที่ถนอมมาตลอดยี่สิบห้าปีต้องเปื้อนราคะเพราะผู้ชายโอหังที่นอนหลับสนิท ลื่นเรียวแรง ความบอบช้ำและรวบรัดช่วงทรมานเวลาก้าวเดิน แต่เธอต้องหนีจากที่นี่ก่อนซาตานร้ายจะตื่นมาทำร้ายซ้ำ เจ็บแต่ก็ฝืนทน กว่าจะสวมเสื้อผ้าเสร็จเธอต้องเสียน้ำตาไปหลายหยด

ไม่คิดเลยว่าศิริลจจะหักหาญน้ำใจได้เช่นนี้ เธอรู้ว่าชายหนุ่ม

ต้องการตัวเธอ เขาประกาศผ่านสายตาชัดเจนตั้งแต่แรกพบสบตา แต่เธอเกลียดผู้ชายเจ้าชู้ มารดาต้องสิ้นลมเพราะผู้ชายมากรักมาแล้ว เธอจะไม่ยอมให้ตัวเองเป็นเหมือนท่าน จึงพยายามหนีสายตาปรารถนาของเขามาตลอด และคิดว่าการต่อต้านอย่างชัดเจนของเธอจะทำให้เขาเลิกสนใจ แต่เปล่าเลย การหยุดไล่ตามนั้นเป็นเพียงกลเล่ห์ วางหมากให้เหยื่ออย่างเธอตายใจ ถ้ารู้ว่าคีริลล์อยู่ในงานอาฟเตอร์ปาร์ตี้ เธอจะไม่ลงไปร่วมงานเด็ดขาด แต่คิดได้ตอนนี้ก็สายเสียแล้ว ร่างกายเธอถูกเขาดักตวงจนหมดสิ้นความบริสุทธิ์

แต่เธอจะโทษเขาทั้งหมดก็คงไม่ถูก ต้องโทษตัวเองที่เผลอไปดื่มน้ำเมา ทั้งที่เคยปฏิญาณกับตัวเองไว้แล้วว่าจะไม่แตะต้อง เธอทำให้ชีวิตตัวเองตกอยู่ในความเสี่ยง คิดแล้วน้ำตาก็รินขอบตา นางแบบสองคนนั้นบอกจะดูแลเธอ แต่สุดท้ายแล้ว...ก็ไม่มีใครจริงใจกับเธอสักคน

เธอเยื้องกรายอย่างแผ่วเบา หวังกลัวว้ายร้ายจะตื่นมาดักตวงซ้ำ แค่นี้ชีวิตที่เคยภาคภูมิใจก็หมดสิ้น ไม่อาจเชิดหน้าสูงเหนือกว่าสาวคนอื่นได้

“ช่างมัน ฉันจะลืมหุทุกอย่าง ลืมให้หมด” หญิงสาวบอกตัวเอง ก่อนจะเก็บข้าวของทุกอย่างออกจากห้อง 519

นาถลัดดาต้องแปลกใจเป็นครั้งที่สองเมื่อเปิดประตูเข้ามาในห้องพักที่นอนร่วมกับวาเรีย เพราะในห้องนั้นว่างเปล่า พอโทร. ไปสอบถามหน้าฟรอนต์ ก็ได้คำตอบว่าเพื่อนร่วมห้องของเธอเช็กเอาท์ไปเมื่อสามชั่วโมงที่แล้ว แต่ก็ดี ถ้าวาเรียยังอยู่ เธอจะอธิบายอย่างไรถ้าวาเรียถาม หากใครรู้ว่าเธอไปนอนกับ คีริลล์ ซาโกเยฟ คงได้วุ่นวาย ถูกเอะอียน่าตามมาฉีกอก พอกันที

สิ่งที่นาถลัดดาลงแล้วจะไม่เกิดขึ้น วาเรียจะไม่ถามว่าเธอหายไปไหนมาและไปกับใคร เพราะหญิงสาวเข้าไปเห็นภาพทั้งสองนอนกอดกันเปลือยเปล่าเมื่อสองชั่วโมงที่แล้วพร้อมกับเก็บกล่องที่ซ่อนไว้

นางแบบสาวมีคีย์การ์ดเข้าห้อง 519 เพราะเป็นคนเปิดห้องเอง เมื่อเสร็จสิ้นแผนการก็หนีไปอย่างลึกลับ รอจังหวะจัดการมารหัวใจ

นาที่สุดท้ายก่อนที่อิวานอฟจะเดินออกจากจุดนัดหมาย
ร่างคันทาก็ค่อยๆ ปรากฏชัดตรงหน้า ชายหนุ่มขมวดคิ้วเมื่อเห็นสภาพ
ญาติสาว

“เมื่อคืนฉลองหนักหรือไง สภาพถึงได้เป็นแบบนี้” ชายหนุ่มเอ่ย
ขึ้นพร้อมมองสำรวจใบหน้าที่ซีดซีขาวของนาถลัดดา

“เปล่าค่ะ ไปขึ้นเครื่องเถอะ ใกล้เคียงเวลาแล้ว” เธอปฏิเสธแล้ว
ย่นคอ กลัวว่ารอยรักจะเด่นชัดจนสายตาสงสัยของพี่ชายพบเจอ

“ก็เพราะใครมาสาย” อิวานอฟบ่นอย่างหงุดหงิด เขาก็มหยิบ
กระเป๋าและเดินนำหน้าน้องสาว จึงไม่ได้มองสำรวจร่องรอยบน
ร่างกายนาถลัดดา ซึ่งนั่นทำให้เธออดพ้นการถูกสอบสวน

ติด...ติด...โทรศัพท์มือถือของอิวานอฟดังระหว่างที่เดินเข้าไป
ในประตูสำหรับผู้โดยสารขาออก นาถลัดดาเห็นพี่ชายหยิบดูแล้วกด
ตัดสาย

“ไม่รับหรือไง เราไม่ต้องรีบก็ได้”

“ไม่ใช่เรื่องสำคัญ พี่ไม่อยากคุยกับใครตอนนี้ เดินตามมาเร็วๆ”
อิวานอฟตอบแล้วเรียกน้องสาว เร่งให้เดินตาม

“พี่มีเรื่องปิดบังแนนี้หรือเปล่า ถอนใจหลายรอบแล้วนะ” เธอ
เอ่ยถามระหว่างรอคิวเช็คอินเอกสารก่อนขึ้นเครื่อง

“เปล่า อย่าคิดมากนะ พี่ไม่เคยมีความลับกับเราหรอก เอ้อ...
บอกตรงๆ ตอนนี้พี่ไม่อยากมองหน้าเราเลย ถ้าการทำงานกับแองเจิ้ล
แล้วสภาพร่างกายหลังเสร็จงานเป็นอย่างนี้ พี่ไม่อยากให้เราทำ”

“เอ่อ...”

ทุกคำพูดจุกอยู่ตรงลำคอ เธอจะบอกได้อย่างไรว่าการทำงาน

กับแองเจิ้ลไม่ได้หนักหน่วงจนทำให้เธอมีสภาพเช่นนี้

ร่างที่หลับสนิทค่อย ๆ ขยับ เขาวาดมือไปทางด้านที่นาถ
ลัดดานอนหลับ แต่แทนที่จะได้สัมผัสเสื้อเรือนร่างอวบอิม กลับมีเพียง
ความว่างเปล่าจนต้องลืมตามองหา

“นาถลัดดา คุณอยู่ไหน” เขาส่งเสียงเรียกแล้วเดินตามหาหญิง
สาวทั้งที่ร่างกายเปล่าเปลือย เมื่อคืนเขามีความสุขมาก ทุกอย่างสุด
แสนวิเศษจนอยากโอบกอดเรือนร่างอวบอิมอีกครั้ง

“ไปไหน หรือหนีไปแล้ว ไม่หอรอกน่า ไม่เคยมีผู้หญิงคนไหนหนี
จากเตียงของแก คีร์ลล์”

คนโอหังवादดีเอื่อยอย่างยโส แต่ไม่ว่าจะมองหามุมไหนของห้อง
สุทสุทหุแห่งนี้ก็ไม่มีพบนางแบบสาว ซึ่งควรอยู่เรียกร้องค่าเสียหายจาก
มหาเศรษฐีอย่างเขา

คีร์ลล์ไม่รู้หอรอกว่าเหตุใดสาวที่นอนบนเตียงในห้องนี้ถึงเป็น
นาถลัดดา ไม่ใช่วาเรียอย่างทีนัดหมาย แต่แค่เธอตอบสนองและเรียก
ร้องเขาอย่างหิวโหยนั่นก็ทำให้ทุกเหตุผลที่ควรตรึงตรองจางหาย มี
เพียงแค่ว่าเขามีความสุขมากเมื่อได้ครอบครองหญิงสาวที่หมายปอง
และที่สำคัญ เขาคือคนแรก และต้องเป็นคนเดียวของเธอด้วย

หน้าหล่อเริ่มบูดบึ้ง นั่นไม่ใช่เพราะนาถลัดดาทำแตกต่างจาก
สาวอื่น แต่เป็นเพราะเขาอยากสัมผัสเธออีกครั้ง คืนเดียวรู้สึกว่ายังไม่
เต็มอิม แค่คิดถึงความแน่นกระชับบีบรัดกายก็ร้อนรุ่ม อยากปลด
ปล่อย ซึ่งต้องเป็นนาถลัดดาคนเดียวเท่านั้น

“หนีให้เหนื่อยเปล่าๆ นาถลัดดา ผมไม่อิม คุณไม่มีสิทธิ์ถอย
ห่าง คุณเป็นของผม” คนไม่เคยได้ครอบครองสาวบริสุทธิ์เริ่มหวง
ร่างกายที่ได้เป็นอาจารย์สอนรัก

“อังเดร แกอยู่ไหน ตามหาตัวนาถลัดดาให้ฉันเดี๋ยวนี้ เออ!

เมื่อคืนฉันอยู่กับนาถลัดดา แต่หนีไปตอนไหนไม่รู้ เร็วๆ เลย ฉันต้องเจอตัวหล่อนก่อนพระอาทิตย์ตกดิน”

ชายหนุ่มโทร. สั่งคนสนิทและเชื่อมั่นว่าอังเดรจะสามารถพาตัวนางแบบสาวมาพบเขาในคืนนี้ได้ มั่นใจว่าอิทธิพลของเขาแผ่กว้างจนสามารถลากตัวนางแบบสาวคนนั้นเข้ากรุงซังได้

เมื่อสั่งงานลูกน้องเสร็จเรียบร้อยเขาก็รีบอาบน้ำเตรียมตัวไปบริษัท ระหว่างกำลังติดกระดุมเสื้อมีข้อความเข้าทางโทรศัพท์มือถือ ชายหนุ่มกดดูอย่างรวดเร็ว คิดไปว่าลูกน้องอาจส่งข่าว แต่ข้อความที่ส่งมานั้นเป็นของวาเรีย

ของขวัญจากฉันคงทำให้คุณมีความสุข อย่าลืมติดต่อหาฉันเมื่อคุณต้องการผลิตโฆษณาารรุ่นใหม่ นะคะ

รอยยิ้มร้ายผุดตรงมุมปาก เขาประมาทความคิดผู้หญิงคนนี้เกินไป แววดาแววอนที่สับจ้องนั้นคิดว่าเธอหนีมาเพราะอยากพบเขาบนเตียง ทว่ากลับมีแผนร้ายซ่อนอยู่ และแผนของเธอทำให้เขาสมหวังด้วยสิ เขาควรจะต้องตอบแทนวาเรียอย่างไรดี

แต่เอาไว้อีก่อน วาเรียรอเขาได้แน่นอน คนที่เขาต้องเร่งตามตัวนั้นคือนาถลัดดา ก่อนที่จะมีใครมาซ้ำรอย

โรงแรมหรูตั้งเด่นอยู่บนเนื้อที่ไร้เศษ บริเวณชายหาดกะตะหาดทรายขึ้นชื่อของภูเก็ต ตามจริงแล้วนักธุรกิจต่างชาติไม่มีสิทธิ์เป็นเจ้าของธุรกิจในประเทศไทย แต่อิวานอฟมีมารดาเป็นลูกครึ่งไทย-รัสเซีย และที่ผืนนี้เป็นมรดกตกทอดมาจากยายของเขา ทำให้ชายหนุ่มสามารถใช้ที่ดินซึ่งเป็นมรดกฝ่ายมารดาสร้างโรงแรมหรูสำหรับบริการนักท่องเที่ยวได้ ประกอบกับยายของอิวานอฟทำธุรกิจโรงแรมอยู่แล้ว ชายหนุ่มจึงไม่ได้เริ่มจากศูนย์

และเขาเป็นหลานคนเดียวที่มีชีวิตอยู่ ก่อนหน้านี้นายหนุ่ม

ไม่คิดจะกลับมาสานต่อธุรกิจของครอบครัวมารดาเนื่องจากญาติฝั่ง
ยายโง่งไปเกือบหมด แต่แล้วคนโง่งก็ได้รับโทษ ประสบอุบัติเหตุ
ตายพร้อมกันยกครัว เมื่อไม่มีทายาทคนอื่น ทุกอย่างจึงตกมาที่เขา
ชายหนุ่มรู้เรื่องนี้เพราะทนายประจำตระกูลของยายโง่ง. ไปบอกเขา
ตอนอายุสี่สิบแปด จากกาฝากในบ้านยู่ราซอคอยที่ป่าสะแกตั้งให้
จึงมีมรดกนับร้อยล้านรอคอยให้เขากลับมาพัฒนาต่อ ยอด

“สว้ยไหม” ชายหนุ่มเอ่ยถาม เมื่อน้องสาวเขาแต่่มองรอบกาย
ไม่พูดไม่จา

“สว้ยมากคะ พี่เขีนจะมาดูแลเลยหรือคะ แล้ว...”

นาถลัดดาหยุดปากเมื่อจะเอ่ยถึงบิดา ซึ่งเธอหนีจากมานับสิบปี
ริมฝีปากบางเข้มแน่น นัยน์ตารวดร่ำมองเปี่ยงทางอื่น ไม่อยากให้อ
ิวนอฟเห็นความอ่อนแอ

“ใช่ พี่คงต้องลาออกจากไกลพรอมกรุ๊ป แน่นนี้ พี่มีธุรกิจของ
ตัวเอง คงอยู่ช่วยคุณลุงไปตลอดไม่ได้หรอกนะ ห่วงพ่อตัวเองก็กลับ
ไปช่วยสิ ท่านกำลังเครียดอยู่ ไม่มีคนช่วยงาน”

เมื่อได้ที่ชายหนุ่มก็รีบเรียกร้องความสงสารให้ลุง แต่เขาไม่ได้
โกหก ตอนนีตระกูลยู่ราซอคกำลังระส่ำระสาย เพราะโบริสไม่มีใครรับ
ช่วงต่อ ลูกสาวคนเล็กก็เอาแต่เที่ยวเตร่ เรียนไม่จบ งานการไม่ทำ

“ไม่ดีกว่าคะ งานของแน่นก็มี” หญิงสาวปฏิเสธเสียงแข็ง

“เธอจะทำงานแบบนั้นไปอีกนานเท่าไร มั่นไม่ได้สร้างความ
มั่นคงให้ตัวเองเลยนะ นับวันเธอก็ยิ่งแก่ ไม่มีนางแบบคนไหนทำงาน
จนอายุหกสิบ กลับบ้านเถอะ คุณลุงรอเราอยู่” ชายหนุ่มพยายาม
กล่อม

“แน่นนี้ไม่อยากพูดเรื่องนี้”

“ทำไม ยังไม่หายโกรธคุณลุงอีกหรือ เรื่องราวมันผ่านมาเป็น
สิบปีแล้วนะ ท่านแก่ลงทุกวัน อย่าให้ท่านเครียดนักสิ แค่นี้ไม่เอาการ

เอางาน เรียงไม่จบ ท่านก็เครียดมากพอแล้ว ให้ภักยคุณลุงเถอะ กลับบ้านเราเถอะนะ”

อิวานอฟพยายามสอนและขอร้อง เขารักลุงและห่วงน้องสาว คนนี้ ไม่อยากให้ทายาทของตระกูลต้องทำงานแบบนั้น แม้งานเดินแบบจะสร้างรายได้จำนวนมากก็ตาม แต่ความเป็น ‘ยูราซอค’ ตระกูลเก่าแก่ มันไม่เหมาะสมที่คนในตระกูลจะไปทำงานเช่นนั้น และนาถลัดดาทก็คงรู้ดี ถึงได้ใช้นามสกุลเก่าของแม่มาตลอด ไม่เปิดเผยตัวว่าเป็นลูกสาวคนโตของ ‘โบริส ยูราซอค’ ประธานโกลพรอมกรุป

“สรุปแล้ว พี่ชวนแนนี้มาที่นี่เพื่อหาโอกาสกล่อมให้แนนี้กลับบ้านหรือคะ บอกเลยว่าไม่สำเร็จ ตอนนี้ชีวิตของแนนี้ดีอยู่แล้ว มีงาน มีเงิน เพียบพร้อมทุกอย่าง และอีกไม่นานแนนี้จะเริ่มธุรกิจเครื่องประดับ”

“ใช่ พี่อยากพาเรามากล่อม แต่เมื่อเรายังรั้นไม่ยอมให้อภักยพ่อตัวเอง พี่ก็จะไม่พูด” อิวานอฟหยุดกล่อม เพราะรู้นิสัยของนาถลัดดาดี ยิ่งดั่งเหมือนยิ่งผลึก ยิ่งห้ามเหมือนยิ่งยุ

“ถ้าอย่างนั้นก็แลกกัน แนนี้มาดูแลโรงแรมให้พี่ แล้วพี่จะช่วยคุณลุงไปจนกว่าท่านจะหาคนมารับช่วงต่อได้ ซึ่งคงเป็นลูกเขยจากโรนี เห็นว่ากำลังวางแผนจะพาไปดูแลตัวกันอยู่”

“เหวอคะ” เธอไม่รู้ร้อนรู้หนาวกับข่าวการดูตัวของเวโรนีก้า น้องสาวต่างแม่ แต่สนใจเรื่องที่อิวานอฟเสนอ หากบิดาไม่มีชายหนุ่มอยู่ช่วยท่านคงเหนื่อยมาก ถึงไม่ช่วยดูแลตรงๆ ก็ขอดูแลท่านทางอ้อมแล้วกัน

เธอไม่อยากกลับอังกฤษตอนนี้ แม้งานที่ทำจะสร้างรายได้จำนวนมากศาล แต่จะมั่นใจได้อย่างไรว่าคีริลล์จะหยุดรังควาน เธอไม่พร้อมรบกับเอเดียน่า ผู้หญิงคนนั้นร้ายลึกแค่ไหนเธอรู้ดี นางแบบอดีตคู่ควงของคีริลล์เล่าให้ฟังบ่อยๆ เหมือนเอเดียน่าจะยอมรับที่คู่ควง

ตัวเองมีสาวอื่น แต่เปล่าเลย ถ้าเป็นนางแบบที่อิทธิพลของเอเดียน่า
เอื้อมถึง หล่อนจะกดดันจนนางแบบพวกนั้นต้องยอมถอยห่างจาก
คีริลล์ ถ้าแค่คนไหนมากเป็นพิเศษกับดชชี่จนหมดอนาคตอย่างกรณี
ของคาเรน หากทนายทบอนนี้รู้ว่าคีริลล์รุ่มรวยसानสัมพันธ์กับเธอ คง
ไม่ต้องคาดเดาว่าอาชีพนางแบบของเธอนั้นจะจบแบบไหน เธอไม่
อยากเสียทั้งตัวและอนาคตอย่างคาเรน

“ขอให้โรนั้ได้สามที่เก่งและขยัน จะช่วยให้คุณโบริสบริหาร
บริษัท” หญิงสาวเอ่ยน้ำเสียงราบเรียบ

“เฮ้อ...” อิวานอฟแก้มองใจแรง และมองหน้าน้องสาวที่ฝัน
มองไปทางอื่น

“แนนนีสนใจข้อเสนอของพี่” เธอควรหลบอยู่ที่ประเทศไทยสัก
พัก เพื่อคิดตรึกตรองเกี่ยวกับอนาคตตัวเอง หากว่าคีริลล์หมดความ
ปรารถนาในเรือนร่างที่ได้ครอบครอง เขาคงไม่ตามติดสร้างเรื่องให้เธอ
ถูกเอเดียน่าโกรธเคือง การงานของเธอก็ไม่สะดวก

คนพึ่งตาเป็นประกายเมื่อได้ยิน แม้จะรู้ว่าน่าลัดดาอย่างไม่ให้
อภัยบิดา แต่เป็นจุดเริ่มต้นที่ดี

“แนนนีจะดูแลโรงแรมนี้ให้พี่เอง”

“พี่จะยอมให้เธอดูแลโรงแรมนี้ แต่เธอต้องไปประชุมกับทีม
บริหารที่มอสโกก่อน” สมอของอิวานอฟเต็มไปด้วยแผนการ

“แนนนีไม่อยากไปมอสโก ทำไมต้องไปประชุมก่อนทำงาน”
หญิงสาวจับจ้องนัยน์ตาพี่ชาย หาร่องรอยโกหก แต่อีกฝ่ายทำตาใสซื่อ
จนไม่เห็นพิก

“ก็เพราะแผนงานต่างๆ และนโยบายบริหาร ต้องประชุมกับ
ผู้บริหารคนอื่นๆ คุณลุงเป็นที่ปรึกษาของบริษัทพี่”

“ถ้าอย่างนั้นก็ยกเลิกละ” นาลัดดาไม่มีวันกลับไปมอสโก
เด็ดขาด อิวานอฟต้องเลือกว่าจะยอมให้เธออยู่ดูแลที่นี่ หรือให้เธอ

กลับไปทำงานแบบเดิม

ชายหนุ่มเฝ้าปากแน่นเมื่อได้ยินคำตอบของน้องสาว เหมือนเห็นภาพลวงโบริสซ้อนในร่างของนาถลัดดา สองพ่อลูกมีนิสัยถือถือที่ดูไม่ต่างกัน เห็นที่เขาต้องวางแผนใหม่ คงบังคับให้นาถลัดดาเป็นฝ่ายไปหาญาติที่มอสโกไม่ได้เสียแล้ว

“โอเค พี่จะประชุมผ่านวิดีโอคอนเฟอเรนซ์แล้วกัน แต่เราต้องประชุมด้วย ห้ามปฏิเสธ พี่ชี้แจงจุดหลายรอบ”

“คะ” หญิงสาวยอมเจอกันครึ่งทาง อย่างน้อยก็ไม่ได้ปรากฏตัวต่อหน้า เห็นแค่ภาพผ่านจอ คงไม่ทำให้จิตใจเธอเจ็บปวดเท่าเจอน้ำกัน

4

ระดับความหงุดหงิดของประธานซีคอฟก็ปรับนับวันจะมากขึ้นจนลูกน้องหวาดระแวง ไม่มีใครรู้สาเหตุนอกจากอังเดร

“เจ้านายครับ คุณเอเดียน่าโทร. มาครับ”

หลังจากโทร. เข้ามือถือชายหนุ่มหลายรอบแต่เขาไม่ยอมรับ ทายาทบอนนี่จึงเปลี่ยนเป็นโทร. เข้ามือถืออังเดรและพูดข่มขู่จนชายหนุ่มต้องกล้ำตาย เอียบอกเจ้านายที่นั่งหน้าตูมหน้าจอคอมพิวเตอร์

“รับเถอะครับ ผมว่า...ถ้าเจ้านายอยากรู้ว่าคุณนาถลัดดาหายไปไหน ลองแก้งถามทางคุณเอเดียน่าดูก็ได้ครับ เพราะเธอยังไม่รู้ว่เจ้านาย...กับคุณนาถลัดดา...”

“เออ...ไม่ต้องพูดต่อ!” วายร้ายแห่งซีคอฟก็พูดวาดลั่น เมื่อเห็นท่าทางอื่นๆ อักๆ ของลูกน้อง

ชายหนุ่มยอมกดโทรศัพท์หาเอเดียน่า หลังจากหลบเลี่ยงเพราะอยากตัดสัมพันธ์กับเธอ เสียใจตั้งขึ้นพร้อมกับคำว่าคิดถึง ชายหนุ่มฟังแล้วปล่อยผ่าน ตอนนีเขามีแต่ความกระหายในตัวนาถลัดดา เธอคิดว่าการหนีหายจะทำให้เขาหยุดตามรังควานรี มันยิ่งกระตุ้นให้เขาอยากเอาชนะเธอมากขึ้นต่างหาก ความอยากเอาชนะไม่มากเท่าความหลงใหลในเรื่องรูปร่างอวบอิม เขาหยุดสายตาไว้ที่ใบหน้าสวยหวาน แม้

อีกฝ่ายจะพยายามเลี่ยงการครอบครอง

“ได้ข่าวว่าคุณจะหมั้นหรือคะ” คนเลี้ยงไก่กังวานเอ่ยถามหลังจากทักทายหลายประโยค และคำถามนั้นแทบทำให้ร่างสูงตกเก้าอี้

“อะไรนะ คุณไปเอาข่าวมาจากไหนเดี๋ยวน้า ผมไม่เคยคิดจะลงหลุมกับใคร” ชายหนุ่มตอบกลับ

“ก็ลองเปิดอ่านหนังสือพิมพ์ดูสิคะ พ่อคุณประกาศอ้อมๆ ว่าจะให้ลูกชายคนโตหมั้นกับลูกสาวของโกลพรอมกรุ๊ป”

หญิงสาวบอกเสียงเรียบ แต่ในใจกำลังร้อนรน เธอไม่เคยหวังหากคิริลล์จะควงนางแบบคนไหน เพราะมั่นใจว่ามีอิทธิพลเหนือผู้หญิงเหล่านั้น สามารถบีบบังคับให้พวกหล่อนถอยห่างจากผู้ชายของเธอได้ แต่เวลานี้คิริลล์กำลังจะถูกครอบครองโดยบุตรสาวของโกลพรอมกรุ๊ป บริษัทปิโตรเลียมใหญ่สุดในรัสเซีย ซึ่งตามข่าวที่รู้มา ประธานของบริษัทนี้เป็นเพื่อนสนิทกับพ่อของคิริลล์

“โอเค ขอขอบคุณมากที่ส่งข่าว ผมขอไปจัดการธุระสำคัญก่อน”

ราวมีไฟล้อมรอบกาย ชายหนุ่มกดอ่านข่าวในอินเทอร์เน็ต สีหน้าเริ่มเข้มขึ้นตามโทสะในจิตใจ ไม่เข้าใจว่าเหตุใดบิดามารดาต้องใช้วิธีนี้บังคับเขา ทั้งที่น่าจะรู้ว่าไม่สามารถกำหนดชีวิตเขาได้ ลูกสาวของโบริสหรือจะมาเป็นภรรยาเขา เวโรนิกามีข้อดีอะไรบ้างในตัว ไม่มีเลย หล่อนเรียนไม่จบ งานไม่ทำ เปลี่ยนผู้ชายควงบ่อยยิ่งกว่าเขา เปลี่ยนผู้หญิง

“อั่งเดร เตรียมตัว ฉันจะกลับรัสเซีย”

ชายหนุ่มโทร. สั่งลูกน้อง เรื่องปวดหัวแรกเขายังไม่ได้สะสางก็ต้องกลับไปสะสางคดีใหญ่เสียก่อน กลับมาอังกฤษครั้งหน้า เขาจะต้องได้ตัวนาถัดดา และเธอจะต้องถูกลงโทษอย่างหนัก ข้อหาทำให้เขารอคอย

ระหว่างนั่งเครื่องบินกลับรัสเซีย ชายหนุ่มเริ่มคิดว่าจะจัดการกับข่าวที่บิดามารดาประกาศไปอย่างไรดี เขาหยิบรูปถ่ายของนาถลัดดาซึ่งอยู่ในชุดชั้นในสุดเซ็กซี่ของตัวเองจ่อออกมาวาง

“ขอสมอ้างเป็นเธอไปก่อนแล้วกัน”

เขายิ้มกริ่มเมื่อหาทางออกให้ตัวเองได้ รู้ว่าบิดามารดาไม่ยอมแน่ถ้าเขาบอกว่าจะแต่งงานกับนางแบบชุดชั้นใน มารดาเขามีเชื้อสายผู้ดีเก่า ต้นตระกูลสืบเชื้อสายมาจากขุนนางชั้นสูง ทำให้ค่อนข้างจะคัดสรรว่าที่ลูกสะใภ้ ซึ่งต้องดีพร้อมจะใช้นามสกุลชาโกเยฟ แต่เขารู้ดีอยู่แก่ใจว่านาถลัดดาไม่เคยเป็นของใคร เขาคือคนแรก และจะเป็นคนสุดท้ายของเธอ

คฤหาสน์ชาโกเยฟแทบจะลุกเป็นไฟ เมื่อบุตรชายคนโตของแอนตันกลับมาเยือน ชายหนุ่มมองจ้องบิดามารดาอย่างเอาเรื่องพร้อมวางหนังสือพิมพ์ที่มีข้อความจากบิดาลงตรงหน้าท่านทั้งสอง

“ผมต้องการคำอธิบายครับ” เขาเอ่ยน้ำเสียงกดดัน

“ก็แกไม่ยอมแต่งงานสักที พ่อเลยหาให้ ลูกสาวของโบริส แกก็เคยเจอแล้วนี่ น้องน่ารัก เหมาะสมกับการเป็นสะใภ้ตระกูลชาโกเยฟ”

แอนตันเอ่ยเสียงเข้ม หวังกดให้ลูกชายคนโตยอมสยบ แต่แวตาทิมองตอบนั้นทำให้คนเป็นพ่อรู้ว่าน้ำเสียงเขาไม่มีผลต่อลูกชาย

“ผมมีคนรักอยู่แล้ว” คีริลล์เอ่ยแย้ง

“คนรัก? หึ! แม้บรรดานางแบบพวกนั้นรี ฉันไม่นับเป็นสะใภ้ตระกูลเราสืบทอดมาจากขุนนางเก่าแก่ แม้ควรจะได้ลูกสะใภ้ที่มีเกียรติ”

แอมมาเรียเอ่ยเสียงเซียว แค้นถึงภาพลูกชายชุกใช้ลำคอของสาวเหล่านั้นตามหน้าหนังสือพิมพ์ จิตใจก็ร้อนรุ่ม รับประทานไม่ได้หากจะได้สะใภ้เช่นนั้น

“แล้วแม่คิดว่า...ว่าที่ลูกสะใภ้ของแม่มีเกียรตินักหรือครับ เรียน
ก็ไม่จบ งานก็ไม่ทำ วันๆ เอาแต่เที่ยวควงหนุ่มๆ โผล่ประเทศโน้น
ประเทศนี่” ศิริลย์เอ่ยชัด จะว่าเขาปากร้ายก็คงต้องยอม

“ว้าย! ตายแล้ว นี่ลูกว่าน้องขนาดนี้เลยรี โรนีย์ยังไม่ได้แต่งงาน
กับเรา มีสิทธิ์จะเกี่ยวกับใครก็ได้”

คนฟังกลอกตามองเพดานห้อง แม่เขากำลังล้าเอียง ผู้หญิง
คนอื่นทำแล้วดูไร้เกียรติ แต่เวโรนิก้าทำแล้วไม่เสียหาย มันบ้าบอสิ้นดี
ถ้าเขาต้องรับผู้หญิงอย่างเวโรนิก้ามาเป็นภรรยา คงไม่ต้องทำงานอะไร
กัน วันๆ เอาแต่นั่งจับผิด แอบระแวงว่าภรรยาจะสวมเขาให้ตอนไหน

“ผมไม่แต่งกับเวโรนิก้าแน่นอน พ่อกับแม่หยุดให้ข่าว ถ้าไม่
อยากหน้าแตก เข้าหน้าลุงโบริสไม่ติด” ชายหนุ่มยื่นคำขาด

“แกต้องแต่ง” แอนตันรับปากเพื่อนสนิทที่ต้องการคนดูแล
โกลพรอมกรู๊ปไปแล้ว

เขามีลูกชายสองคนซึ่งเก่งบริหารทั้งคู่ หากต้องส่งใครคนใด
คนหนึ่งไปช่วยเพื่อนรักรับช่วงต่อโกลพรอมกรู๊ปก็ยินดีมอบให้ ซึ่ง
เวโรนิก้ามีจิตพิศวงลูกชายคนโต และเขาเองก็อยากให้ศิริลย์แต่งงาน
เป็นฝั่งเป็นฝา จะได้เลิกควงสาวเปลี่ยนหน้าไปเรื่อย

“พ่อบังคับผมไม่ได้ นี่มันยุคไหนแล้ว ผมมีสิทธิ์เลือกภรรยา
ตัวเอง”

ท่าทางต่อต้านชัดเจนของลูกชายทำให้บิดารู้สึกผิด รู้ว่าการ
บังคับศิริลย์นั้นยากยิ่งกว่าฝึกม้าให้ว่ายน้ำ แต่ตอนนี้โบริสกำลังย่ำแย่
ไม่มีคนสานต่อกิจการที่สืบทอดกันมาหลายชั่วอายุคน หากไม่จนตรอก
จริงๆ โบริสคงไม่แบกหน้ามาขอรับรองเขาให้พูดกับลูกชายคนโต

“ภรรยาแกจะเป็นใคร นางแบบพวกนั้นหรือไง”

“ใช่ครับ ผมมีคนรักอยู่แล้ว และเรากำลังศึกษานิสัยใจคอกัน
อยู่ การให้ข่าวของพ่อกับแม่ทำให้เธอเข้าใจผมผิด” ชายหนุ่มตีขลุม

บรรยายตามที่แต่งขึ้น

“ใคร เธอคนนั้นเป็นใคร” แอมมาเรียเอ่ยถาม เธอไม่ได้รังเกียจหญิงสาวที่ทำอาชีพนางแบบ แต่ที่ต้องพูดเหมือนดูถูกนั้น เพื่อจะบีบบังคับให้ลูกชายยอมแต่งงานกับลูกสาวโบริส ซึ่งกำลังเดือดร้อนหนัก

“นาถลัดดา เพชรจำรัส เธอเป็นนางแบบลูกครึ่งไทย-รัสเซีย เราคบกันมาสักพักแล้วครับ” ชายหนุ่มเอ่ยบอก สีหน้าดูจริงจัง ไม่ทิ้งร่องรอยให้บิดาจับผิดได้

“คนไหน” แอมมาเรียอยากเห็นหน้าหญิงสาวที่ลูกชายกล่าวอ้าง เพราะไม่เคยมีวีแววมาก่อนว่าลูกชายจะคบกับหญิงสาวคนไหน ถึงขนาดศึกษาดูใจ สาวงามที่เห็นคงส่วนมากก็แค่คู่ดวงชั่วคราว แม้แต่เธอเดียงนาก็คิดว่าเป็นได้แค่คู่ดวงของคีร์ลล์

“คุณคูนหน้าใหม่คะ” แอมมาเรียเอ่ยถามสามี เมื่อเห็นภavnางแบบสาวที่ลูกชายเปิดให้ดู

“คูน แต่แต่งหน้าจัดแบบนี้มองไม่ออก”

ทั้งแอมมาเรียและแอนตันไม่ค่อยตามข่าววงการแฟชั่น ถ้าลูกชายไม่พัวพันกับนางแบบสาวสวยก็ยังไม่ข้อมูลเหล่านี้ในสมอง ทุกวันมีแต่งานกับราคาหุ้นและผลกำไรบริษัท ทว่าภาพใบหน้านางแบบที่ลูกชายบอกว่ากำลังดูใจนั้น มองแล้วสะดุดตาเหมือนเคยเห็นมาก่อน

“พอกับแม่คูนอะไรหรือครับ” คนไม่เข้าใจสิ่งที่บิดามารดาคุยกันเอ่ยถาม

แอนตันสบตาภรรยา ไม่รู้จะเล่าเรื่องในอดีตของเพื่อนรักให้ลูกชายฟังดีไหม แต่เล่าไปก็ไม่มีประโยชน์ บุตรสาวคนโตของโบริสไม่มีทางกลับมาแน่นอน นิสัยของนาตาชานั่นถอดแบบมาจากคนเป็นแม่ ซึ่งการทำผิดของโบริสในอดีตส่งผลต่อความรักที่ลูกควรมีต่อบิดาผู้ให้กำเนิด

“เปล่า แกคงอ้างผู้หญิงคนนี้เพื่อหนีการแต่งงานสินะ”

“ผมไม่จำเป็นต้องทำอย่างนั้น พ่อก็รู้ดีนี่ครับ ถ้าผมดื้อขึ้นมา ใครก็ปราบไม่อยู่” สายตาท้าทายมองสบิบิดา ซึ่งเข้มปากแน่น

แอนตันรู้นิสัยลูกชายทั้งสอง แต่ก็อยากลองของสักนิดเพื่อช่วยเพื่อนรัก ทว่าดูท่าจะเหลว คีริลล์ไม่เอาด้วยแน่นอน

“เราหยุดเรื่องนี้ไว้ก่อนแล้วกัน แต่แกต้องไปงานฉลองครบหกสิบปีไกลพรอมกรุ๊ป จะว่าฉันขอรับรองแกก็ได้ แต่แกต้องไปปรากฏตัวที่นั่น เรื่องเวโรนิก้าเราจะคุยกันอีกที”

“ไม่มีการคุยอะไรอีกทั้งสิ้นครับ ผมไม่มีทางแต่งงานกับเวโรนิก้าแน่นอน พ่อไม่ต้องพูดซ้ำ เรื่องงานครบหกสิบปีไกลพรอมผมจะไปครับ แต่ห้ามพ่อแม่ให้ข่าวอะไรทั้งสิ้น ผมไม่อยากจะอกตัญญูด้วยเรื่องไร้สาระแบบนี้”

ชายร่างสูงเอ่ยทิ้งท้าย ก่อนจะเดินขึ้นห้องส่วนตัว สมองเขากำลังเคร่งเครียดเพราะตามหานาถลัดดาไม่พบ พอเจอเรื่องปืบบังคับซึ่งเขาเกลียดที่สุด ก็ทำให้ระเบิดอารมณ์ออกมา

“สงสัยโบริสจะขาดคนสืบทอดแล้วละคุณ คีริลล์ไม่เอาด้วยแน่ๆ” แอมมาเรียเอ่ยขึ้นหลังลูกชายเดินพ้นบันไดชั้นสุดท้าย

แอนตันคาดการณ์ไว้แล้วว่าจะเป็นเช่นนี้ แต่ก็อยากช่วยโบริสที่กำลังป่วยหนัก ไม่มีใครในครอบครัวเพื่อนรักรู้เรื่องนี้ ประธานไกลพรอมกรุ๊ปไม่อยากให้ทุกคนตื่นตระหนกจึงบอกแค่เขา หวังจะฟังในวันที่ไม่มีใครช่วยแก้ปัญหา แอนตันทำดีที่สุดแล้ว แต่ลูกชายเขานั้นมีความคิดเป็นของตัวเอง ไม่เคยมีใครสั่งคีริลล์ได้

“หรือจะพูดกับอาเมเทีย” แอมมาเรียนึกถึงลูกชายคนเล็ก ที่ร่อนเร่รอนแรมอยู่สักทีในโลกนี้

“ยังไม่ต้องพูดเลย เจ้าเทมส์นิสัยไม่ต่างจากพี่ชาย และไม่ถูกกับโรนีมาตั้งแต่เด็ก ปานนี้คงเห็นข่าวและนั่งสะใจพี่ชายตัวเองอยู่แน่ๆ” แอนตันเอ่ยอย่างหน่ายใจ

“แล้วเราจะช่วยโบริสยังไงดีคะ ฉันสงสัยเขา”

“ถ้าโบริสยอมลดทิวทัศน์ติดต่อหาลูกสาวคนโต บางอย่างอาจจะดีขึ้น”

แอนตันเคยได้ข่าวว่าลูกสาวคนโตของโบริสสอบเข้ามหาวิทยาลัยชื่อดังของอังกฤษได้ ซึ่งนั่นหมายความว่า เด็กคนนั้นต้องเก่ง และได้เรื่องกว่าน้องสาว หากฝึกดีๆ จะก้าวมาแทนโบริสได้

“เฮ้อ...ไปพักกันเถอะคะ รอดูวันงานหกลสิบปี ลูกชายเราอาจจะใจอ่อนลงบ้างเมื่อได้เจอหนูโรนี”

แอนตันพยักหน้า แต่รู้ว่ายากมาก เวโรนิก้าไม่มีทางเปลี่ยนใจ ศีร์ลส์ได้

ลูกชายคนเล็กที่แอนตันกับแอมมาเรียเอย์ถึงนั้น ตอนนี้กำลังต่อสายตรงหาพี่ชาย ซึ่งนั่งหน้าบูดบึ้งขณะฟังน้องชายถามที่มาที่ไปของข่าว และหัวเราะร่าเมื่อได้ยินสิ่งที่บิดามารดาเอย์ โดยพี่ชายเป็นคนถ่ายทอด

“พี่ต้องเสร็จแม่ดโรนีแน่ ยายนั้นอยากได้อะไรต้องได้ ป้าคริสตัก็ตามใจแบบไม่ลืมหูลืมตา”

อาเมเทียรู้จักนิสัยเวโรนิก้า เพราะอายุไล่เลี่ย ห่างกันแค่ปีสองปี และเคยเรียนโรงเรียนเดียวกัน ก่อนที่หญิงสาวจะต้องย้ายไปเรียนที่อื่น เพราะเกรดไม่ผ่านเกณฑ์

“ไม่มีทาง แก่ก็รู้ว่าพี่ไม่ชอบให้ใครบังคับ” ชายหนุ่มแย้งเสียงเข้ม

“ฮะๆ เอาเถอะ ผมว่าพี่เอาตัวรอดจากกรงเล็บยายโรนีได้ แต่ว่า...เรื่องที่เรานั่งกันไว้เป็นไงครับ ผมจะได้เงินทุนเที่ยวรอบโลกหรือยัง” คนน้องทวงถามถึงเกมพนันที่เคยเล่นไว้กับพี่ชาย

ศีร์ลส์เฝ้ามองปากแน่น ใจหนึ่งก็อยากประกาศก้องให้โลกรู้ว่า

นาถลัดดาเป็นของเขา แต่พอจะเอ่ย ความรู้สึกหนึ่งกลับยับยั้ง เขา
อยากให้เกียรติเธอ ไม่อยากให้ใครทำลายชื่อเสียงนางแบบสาวเช่นที่
เขาเคยทำ นาถลัดดาบริสุทธิ์ผุดผ่อง จนเขาอยากศึกษาเรียนรู้เรื่องราว
ของเธอทั้งหมด ยิ่งคิดยิ่งแค้น ไม่รู้หนีหายไปไหน แต่หากได้ตัวกลับ
มาวันไหน รับรองจะลงโทษจนฟ้าสาบ ไม่ต้องก้าวลงจากเตียงเลย
ทีเดียว

“อะไร แค่ไม่กี่วันเอง ฉันงานยุ่งๆ ยังไม่ว่างไปขายขนมจีบหล่อน
เลย” ศิริลลิกโกหก

“รีบๆ เข้านะพี่ เพลามีแค่สามเดือน ถ้าพี่ทำไม่สำเร็จ จ่ายค่า
เดินทางรอบโลกผมมาเลย” คนน้องทวงเสียงใส เพราะมั่นใจว่าพี่ชาย
จะต้องเสียเงินค่าพนัน

อาเมเทียรู้จักนาถลัดดาตั้งแต่หญิงสาวเรียนที่คณะบริหารใน
มหาวิทยาลัยเดียวกัน นางแบบสาวทั้งเก่งและสวย เป็นรุ่นน้องเขาสอง
ปี ความสวยเก๋สะกดสายตาตั้งแต่ครั้งแรกที่เห็นในห้องสมุด อาเมเทีย
ได้แต่แอบมองอย่างปลาบปลื้มอยู่ห่างๆ

เมื่อเรียนจบเขาไปหาพี่ชายที่บริษัท และเห็นศิริลลิกกำลังนั่งมอง
ภาพนางแบบสาวอยู่จ๊ะเอ๋ตาม พอรู้ว่าพี่ชายเล็งนาถลัดดาไว้ จึงนึก
เกมหาเงินเที่ยวรอบโลกก่อนกลับมาทำงานที่บริษัท ด้วยการท้าทาย
พี่ชายว่าจะจีบนางแบบสาวได้ภายในสามเดือนหรือไม่ เพราะมั่นใจว่า
นาถลัดดาไม่มีทางชอบผู้ชายซึ่งเลื่องลือเรื่องความเจ้าชู้อย่างพี่ชาย

“ตอนนี้แกก็เที่ยวอยู่แล้วนะ แม็กก็จ่ายให้แล้ว แกจะมาหวังเงิน
พนันจากฉันอีกทำไม”

“ก็มันท้าทายดีไง เอาละ ผมต้องไปปิ่นเขาแล้ว รีบๆ เข้านะพี่
เงินผมใกล้จะหมดแล้วด้วย ไม่อยากขอเงินแม่ เอาเงินชนะเกมพนันพี่
มาใช้ทำอะไรจะสนุกกว่า”

คนน้องเอ่ยเสียงร่าเริง โดยไม่รู้เลยว่าไม่มีทางได้เงินจากพี่ชาย

แน่นอน

“เธอ” คีร์ลล์ถาม แต่ไม่บอกความจริงว่าตัวเองได้ครอบครอง เรือนร่างนางแบบสาวแล้ว ขอเก็บเป็นความลับ

ตั้งแต่โตเป็นหนุ่ม คงมีเพียงนาถลัดดาที่ละที่เขายากรักษาชื่อเสียงของเธอ ความรู้สึกนี้เกิดขึ้นเมื่อรู้ว่าตัวเองได้ทำลายความสาวของเธอ แถมยังเข้าใจผิดไปว่านาถลัดดาจะเหมือนผู้หญิงหิวเงินคนอื่น เมื่อเจอหงส์ในฝูงกา พรานป่าอย่างเขาจะไม่จับมาเข้ากรงรี โอกาสแบบนี้หาได้ไม่บ่อย และเขาไม่ยอมเสียสละนาถลัดดาให้ใคร

“กลับมาบ้านเมื่อไหร่ แก่ช็อกแน่นอนนายเทมส์ แต่ก่อนจะทำให้เจ้านั่นช็อก ต้องรับหาด่วนนาถลัดดาให้พบ จะชดให้คงเหลือลงเลย โหะฐานทำให้เสียเวลารอ”

คนรอคอยพิมพ์แล้วกดโทรศัพท์เช็คข่าวจากลูกน้อง ซึ่งได้ข่าวมาบ้างว่านาถลัดดาเดินทางไปประเทศไทยหลังจากคืนนั้น

งานฉลองครบห้าปีของบริษัทโกลพรอมกรุ๊ปจัดขึ้น
อย่างยิ่งใหญ่ นักธุรกิจระดับแนวหน้าของรัสเซียมาร่วมงานกันอย่างหนาแน่น เพราะต่างสนิทสนมกับประธานบริษัทโกลพรอมกรุ๊ปมานานแล้ว

“ดีใจด้วยครับ” แยกเอ่ยกับเจ้าภาพ ทั้งสามยืนรอต้อนรับอยู่ที่บริเวณหน้าซุ้มภายในโรงแรมหรูกลางเมืองมอสโก

เวโรนิกาอยู่ในชุดเกาะอกสีน้ําสีแดง เรือนร่างขาวซีดติดกับชุดสีเขียวมรกตอย่างลงตัว ลำคอระหงประดับด้วยสร้อยเพชรเส้นใหญ่ มรดกตกทอดจากคุณย่าผู้ล่วงลับ

“ฟี่คี่ลล์จะมาหรือเปล่า” หญิงสาวกระซิบถามมารดาซึ่งยืนยิ้มทักทายแขก

“มาแน่นอน น้าแอมมาเรียโทร. มาบอกแม่แล้ว ไม่ต้องห่วง

ยิ้มเข้าไป”

คริสเตียน่าใช้ปลายนิ้วเชยคางลูกสาวขึ้น มองสำรวจหาจุดบกพร่องที่ข้างแต่งหน้าอาจหลงเหลือไว้ แต่จะมองอย่างไร วันนี้เวโรนิกาก็สวยสมบูรณ์แบบเพอร์เฟกต์ พร้อมพบน้้ากับคีร์ลล์ ชายหนุ่มที่ลูกสาวหมายปอง

อิวานอฟเดินเข้ามาทักทายป้าสะไ้ ซึ่งเขิดหน้ามองอย่างไ้ตัว ฝ่ายเวโรนิก้าไม่เคยนับถือเขาอยู่แล้ว ชอบมองว่าเขาคือกาฝากที่บิดาเลี้ยงไว้ใช้งาน

“สวัสดีครับคุณลุง” ชายหนุ่มทักทายลุงที่ดูแล ซึ่งหันมาโอบกอด

“ได้ข่าวว่ามีคนดูแลงานที่ภูเก็ตแทนเรา”

อิวานอฟส่ายหน้า หูตาลุงยังคงกว้างไกลเช่นเดิม ไม่มีเรื่องไหนที่เขาสามารถปกปิดท่านได้ ชายหนุ่มยิ้มแล้วหยิบแก้วแชมเปญขึ้นจิบ

“พูดอะไรบ้างไหม” ชายสูงวัยเอ่ยถาม ซึ่งรู้ว่าหลานชายเข้าใจสิ่งที่ตนถาม

“ไม่ยอมเหมือนเดิมครับ คุณลุงคงต้องทำใจเผื่อไว้บ้าง”

อิวานอฟไม่อยากพูดให้ความหวังลุง อยากให้ท่านเผื่อใจไว้กรณีที่ลูกสาวตั้งใจไม่กลับมอสโก

โบริสถอนใจยาว คงต้องทำใจเผื่อไว้หรือ เขาทำใจไว้ตั้งแต่สิบปีที่แล้ว แต่ความเป็นพ่อทำให้ห่วงแม้ลูกสาวจะไม่ต้องการการดูแลจากเขา

“คีร์ลล์มาเองเลยรึ” อิวานอฟพิมพ์ำเมื่อเห็นชายหนุ่มเจ้าของซีคอฟกรุ๊ปเดินเข้ามาในงานเลี้ยง แล้วส่ายหน้าเมื่อเห็นเวโรนิก้าไ้เข้าไปทักทายพร้อมมารดา

“ลุงขอไปต้อนรับแขกก่อน”

ภาพที่อิวานอฟเห็นตอนนี้คือ เวโรนิก้ายืนชิดแขกของบิดาจน

แทบจะฝังร่างสิ่งสู่ ทำทางแบบนี้ ถึงไม่บอกด้วยคำพูดก็รู้ว่าญาติสาว กำลังวางแผนจะจับคีริลล์ ชาวที่เห็นตามหน้าหนังสือพิมพ์นั้นอีก ถ้า คีริลล์คิดว่าโลกมนุษย์ช่างอยู่ยาก อยากลงนรกไปกับเวโรนีก้า เขาก็ คิดว่าประธานซีคอฟกรุ๊ปจะรู้ซึ่งถึงขุมนรกชั้นต่ำสุดแน่นอน

ชายหนุ่มเดินไปหลบมุมนั่งรอเวลา หากขอตัวกลับตอนนี้ ลุงจะ ไม่มีคนช่วยรับรองแขก เขาทักทายญาติคนอื่นๆ อย่างสนุกสนาน พาน นึกไปถึงสาวที่ภูเกิด ปานนี่คงเดินตรวจงานตามสไตล์ผู้บริหารใหม่ ไฟแรง แต่เขาคิดว่าการหลบออกจากวงการที่ปรารถนามาตลอดของ นาถลัดดา มีอะไรซ่อนเร้น คนที่เพียรฝึกฝนตัวเองเพื่อจะก้าวไปอยู่ใน วงการรันเวย์ จะเปลี่ยนใจทั้งความฝันเพื่อช่วยงานเข้างันรี เหตุผลมัน อ่อนเกินไป แต่เขารู้ดี ต่อให้ใช้คีมจ้ำปาก นาถลัดดาก็ไม่มีทางพูด แน่นนอน

หากว่าอิวานอฟมองกลับมาด้านหลัง เขาจะเห็นตาคมเข้ม จับจ้อง หากไม่มีเรื่องให้สะสางกับชายหนุ่มคนนั้น คีริลล์คงไม่ยอมมา งานนี้ ลูกน้องที่ตามข่าวนาถลัดดาบอกว่าหญิงสาวเดินทางไปประเทศ ไทยพร้อมอิวานอฟในวันรุ่งขึ้น แค่ว่าเธอไปกับชายอื่น ความหวง ความอยากเป็นเจ้าของก็รุนแรงจนอยากจะทำอะไรให้ชัดเจน

“พี่คีริลล์คงรู้แล้วว่า พ่อแม่ของเราอยากให้มีงานแต่งงานเกิดขึ้น”

เวโรนีก้าไม่สนใจสายตาที่เหลือบมองเหมือนเธอเป็นตัวประหลาด กลับอ้อเฮอะแนบชิดหวังให้นักข่าวถ่ายภาพไปขึ้นหน้าหนึ่ง หนังสือพิมพ์

“หึๆ พ่อแม่จะคิดอะไร อยากได้อะไร ก็ช่างท่านเถอะ เพราะพี่ มีสมองตรึกตรองเองได้ว่าจะจัดการชีวิตยังไง และไม่ใช่คนหัวอ่อนที่ จะยอมเดินตามเกมผู้ใหญ่ง่ายๆ ปล่อยมือเธอได้แล้ว หรืออยากเป็น

ข้าว อย่าให้มากนักเลย เพราะหากพืทนไม่ไหว เธอนั่นแหละที่จะอายุ”

เวโรนิก้ายืนตาค้าง ไม่นึกเลยว่าคิริลล์จะดุต้นและดิบเถื่อน
เช่นนี้ เขาพูดไม่รักษาน้ำใจ ประกาศชัดทางแวตตาและน้ำเสียง เธอรู้
อยู่แล้วว่าเขาหัวแข็ง ไม่ยอมทำตามผู้ใหญ่ง่ายๆ แน่ แต่ยิ่งเขาอยาก
หนี เธอยิ่งอยากเอาชนะ เอาสิ ก็ให้รู้กันไปว่าเธอกับเขาใครจะกล้าเป็น
ข้าวมากกว่ากัน คิดว่าเธอจะอายุถ้าเขาปฏิเสธหรือ หน้าเธอหนาเกิน
กว่าจะนึกถึงเรื่องแบบนั้นแล้ว